

46

δεκέμβριος 09 - ιανουάριος 10
διανέμεται δωρεάν

VELVET

mornings

SIXPACK FRANCE

Artwork by // DIY
www.sixpack.fr

Index

02 VELVET MORNINGS

UNMADE BEDS

04 Larry Gus

CAMERA

06 50ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης
Why festival now?

08 Live Your Myth in Stella

10 **Velvet cinema:** Ζιφτ, Φιλημένη μες
στους Κινηματογράφους @ Τριανόν
Porn ! Porn ! Porn !

THEATER

12 Ο αυτοκράτορας είναι γυμνός.
Υποκλιθείτε παρακαλώ.

DECADANCE

14 Between the train and the platform...
Σύστημα Αθήνα 09

B-SIDES

16 Velvet Prize 2010

18 Nteibint

20 **Pick-up:** The Victorian English
Gentlemen's Club, So Cow, Surfer
Blood, Lumiere Brother, Las Robertas

21 Evripidis and His Tragedies

22 Bazooka

23 We got to keep Jah fire burning!!!

24 Ειρκτή

25 Exposed by Observers

26 Lived Ever After

FASHION

28 Who is afraid of Holy Mustache?

30 Holy's World

ART

34 Critical mass or critical mess?

36 Art Agenda

38 ΤΣΟΝΤΑ

ARCHITECTURE

40 I am so sorry. Goodbye

BOOK

42 PIXAR planet!

COMICS

43 Εφιάλτης πριν τα Χριστούγεννα στα
βιβλιοπωλεία!

FORKS AND KNIVES

44 Στου Ψάριστον την ολόφρεσκη ράχη

FOOTBALL IS LIFE

45 Θαλασσοδύτικοι

POT POURRI

46 News, Parties, Events, Gigs

VELVET POSTER
Nteibint/Evripidis and His Tragedies

Velvet mornings

WAITING

Οι μικρές αγωνίες τού να περιμένεις κάτι είναι μαγικές... ένα τηλέφωνο, ένα mail, ένα ποτό, μια συνάντηση, μια συναυλία ή μια έκθεση, μια έκδοση, ένα δώρο... ό,τι σκατά μπορεί κανείς να επιθυμεί πολύ... σε ανανεώνει η ιδέα ότι κάτι περιμένεις... ότι σε λίγο τα πράγματα θα είναι πιο όμορφα... έχεις στόχο ρε παιδί μου... κάτι που 'ρχεται κατά πάνω σου και θα το υποδεχτείς με ανοιχτή αγκαλιά... και θα σκάσει στην κεφάλι σου και θα σε πωρώσει... καμιά φορά βέβαια... το θέμα στραβώνει... και άμα στραβώσει κάτι τόσο όμορφο στραβώνει για τα καλά... αηλιά οκ... έτσι πάνε αυτά...

τελικά όλοι μας ελάχιστα αλληάζουμε... όπως τα παιδιά περιμένουν τον Άγιο Βασίλη τους... έτσι όλοι μας λίγο πολύ περιμένουμε τους Αγίους Βασίληδες μας... και είναι πολλές φορές στο χέρι μας να τον αναγκάσουμε να μας έρθει... Και kāπως έτσι και μεις εδώ περιμένουμε (μεταξύ πολλών άλλων) το νέο μας supersuper site, που θα το παρουσιάσουμε σε ένα supersuper Party με συναυλία-έκπληξη (more infos soon...) και...

Το κλασικό μας Χριστουγεννιάτικο Party το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου στο 6 D.O.G.S., σε συνεργασία με το Dewar's, όπου είμαστε πολύυυυ χαρούμενοι που θα έχουμε φέτος μαζί μας live τους Evripidis and His Tragedies, όπως και ένα special "Velvet Crash" live set από τον NTEIBINT...

Χαμός !!!!

Φιλιά και τα ήέμε και από κοντά...

VELVET

Dewar's Xmas party

LIVE
EVRIPIDIS AND HIS TRAGEDIES

SPECIAL LIVE SET
"VELVET CRASH" by NTEIBINT

DJ SETS
THE VELVET SQUAD

Σάββατο 19 Δεκεμβρίου

Free entrance

6 D.O.G.S. | Αβραμιώτου 6 – 8 | Έναρξη: 10 μ.μ.

www.velvetmagazine.gr | www.myspace.com/velvetmagazine | info@velvetmagazine.gr

ENJOY RESPONSIBLY

DEWAR'S, "WHITE LABEL" AND THE HIGHLANDER DEVICE ARE REGISTERED TRADEMARKS.

www.eneap.com.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

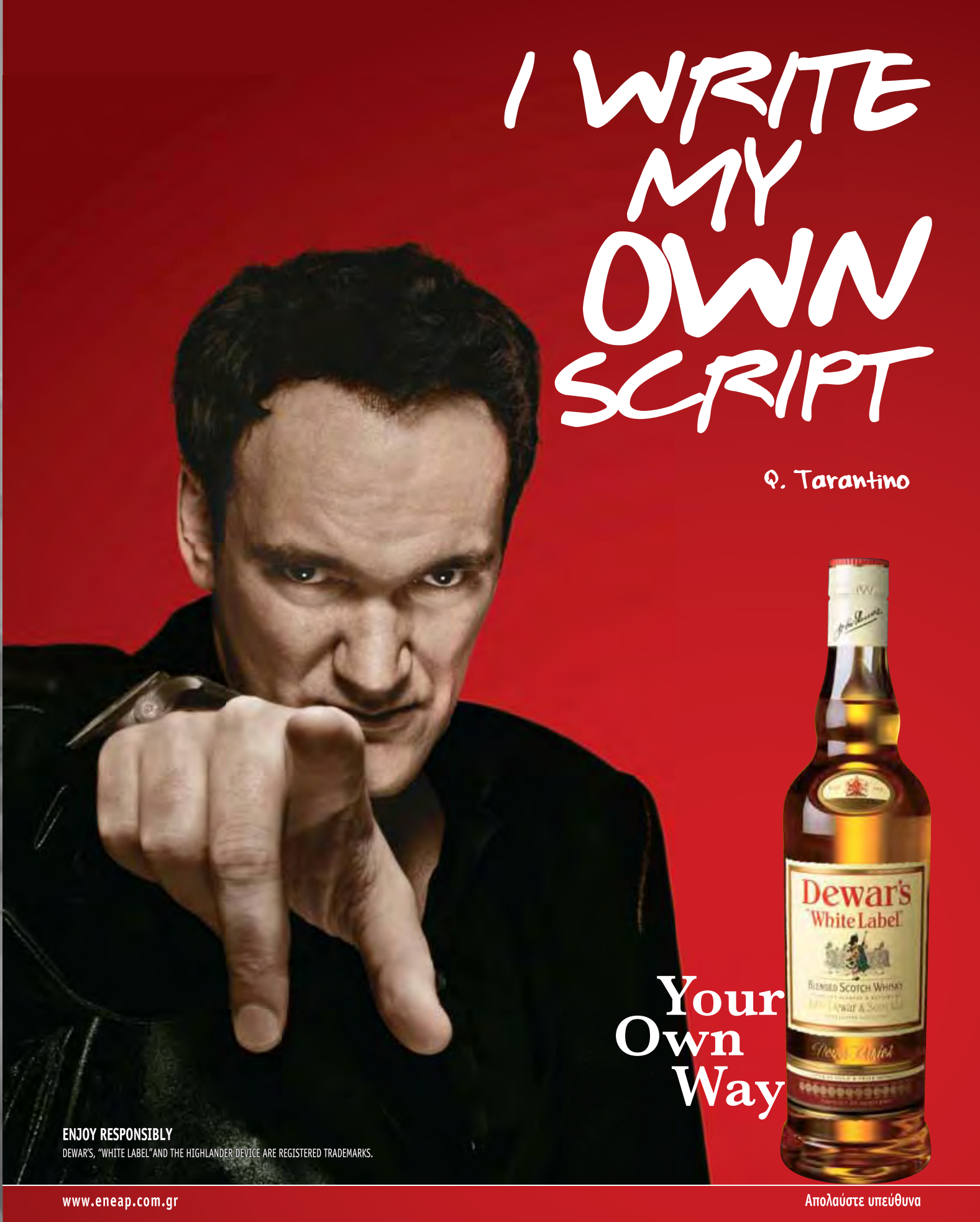
LARRY GUS

Larry Gus' Stitches released 08/12 on Cast-a-Blast

www.myspace.com/larrygus

I WRITE
MY
OWN
SCRIPT

Q. Tarantino

Your
Own
Way

ENJOY RESPONSIBLY
DEWAR'S, "WHITE LABEL" AND THE HIGHLANDER DEVICE ARE REGISTERED TRADEMARKS.

50α Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

WHY FESTIVAL NOW?

Το Soul Kitchen άνοιξε το Φεστιβάλ με τον καλύτερο δυνατό τρόπο: η βραβευμένη κωμωδία του Φατίχ Ακίν σκόρπισε το γέλιο, περισσότερο απ’ ό,τι το γελοίο σχόλιο κάποιου συνδικαλιστάκου ενάντια στον πρόεδρο του Κέντρου, κ. Παπαλήο («Φύγε από εδώ Ομιχλι-στή!»). Ναι, γίνονται και κάποια ευτράπελα. Ε, και πώς να μη γίνουν; Οι σοβαροί εκ των σκηνοθετών έμειναν εκτός Φεστιβάλ. Α, όχι όλοι. Υπάρχουν και εξαιρέσεις. Όπως ο Περικλής Χούρσοςγλου. Που υπέκυψε στα «δεσμά» της Σαλονικιώτικης Σχολής όπου διδάσκει (έτσι ακούγεται τουλάχιστον) και έδειξε την ταινία του, τον Διαχειριστή του. Τρυφερός, ενίοτε καλογυρισμένος, λίγο ξεκούδουνος σεναρια-κά –ιδίως προς το τέλος–, αλλή σε γενικές γραμμές κάτι παραπάνω από αξιοηρεπέστατος. Και σαφώς καλύτερος από την προηγούμενη δουλειά του, το Μάτια Από Νύχτα. Ίσως όμως να μην έπρεπε να κρίσει τον εαυτό του πρωταγωνιστή: είναι στιγμές που η εκφορά του σε θέτει

ΠΟΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΝΑ ΔΟΘΕΙ ΣΤΟ WHY CINEMA NOW? ΠΟΙΟΣ ΑΠΑΝΤΟΥΣΕ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΙΟΝ; ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΤΑΛΑΒΕ, ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΠΗΡΕ ΜΥΡΩΔΙΑ.

σε απόσταση από το δράμα. Από την άλλη, οι Ρουμάνοι έχουν μόνο καλές ταινίες να παρουσιάσουν: το εκπληκτικό Αστυνομία/Ταυτότητα ήταν από τις καλύτερες στιγμές του Φεστιβάλ. Οι φαν του Βέρνερ Χέρτσοςγκ επίσης την καταβρήκαν: η τεράστια φιλημογραφία του γέμισε όλες τις αίθουσες της φετινής διοργάνωσης. Και πραγματικά, οι ταινίες του είναι φτιαγμένες για τη μεγάλη οθόν. Έπαιξαν και δύο αφιερώματα: Avant-garde γιουγκοσλάβικο σινεμά και Pink Eiga, μ’ άλλα λόγια ερωτικά ιαπωνικά cult films. Σπουδαία τα λάχανα δηλαδή. Ο τόνος ήταν μάλλον χλιαρός στην πόλη. Αναρωτιέμαι μήπως είχαν δίκιο οι σκηνοθέτες – Ομιχλιστές, που πρότειναν στην κ. Μουζάκη να αναβάλει τον εορτασμό των 50 ετών του Φεστιβάλ για την επόμενη χρονιά. Απουσίαζε η ζέση, ο παλμός. Απουσίαζαν και οι περισσότε-

ρες ελληνικές ταινίες βέβαια –και αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό για το Φεστιβάλ ή για τους δημιουργούς τους–, αλλή ο χρόνος υπερκαλύφθηκε τόσο από τη φιλημογραφία του Χέρτσοςγκ όσο και από τις 8 ελληνικές ταινίες των σκηνοθετών εκείνων που δεν ακολούθησαν την Ομίχλη. Κάποιοι όμως την υποστηρίζουν εκ του μακρόθεν, όπως ο κ. Χούρσοςγλου. Οι δε προερχόμενοι από τον κόσμο του χαζοκουτιού γιατί να το κάνουν, όταν οι σκηνοθέτες απαιτούν το 1.5% από τα κανάλια; Ο Ρένος Χαραλημπίδης προσπαθεί, αλλή δεν μπορεί να σώσει το Άμα Δε Σε Θέλει, του Βασίλη Νεμέα, από την αδιαφο-

ρία και την παγωμάρα (των καλαμπουριών). Περισσότερη πλάκα έχει η ιστορία με τη δια-νομή της: στην αίτηση κατάθεσης της ταινίας αναγραφόταν ως διανομέας η Audio Visual, η οποία όμως δεν είχε ιδέα! Ποιος λοιπόν ήταν ο κουτοπόνηρος της υπόθεσης; Ταυτόχρονα με τη συναυλία των υπέροχων Traffic Quintet, γινόταν η παρουσίαση του b-movie Duress, με τον Σάκη Ρουβά. Χαμός εκεί, 18 θεατές μόνο για τη συναυλία, υπό τη διεύθυνση του σπουδαίου Αλεξάντρ Ντεπλά. Μέχρι και το Αγάπη Που Έγινες Δίκοπο Μα-χαίρι έπαιξαν οι άνθρωποι. Το Φεστιβάλ το

ίδιο, πάντως, δεν έκανε την παραμικρή προσπάθεια προώθησης της συναυλίας. Ίσως λόγω ελλείψεως χορηγού. Από την άλλη, ποια απάντηση να δοθεί στο Why Cinema Now? Ποιος απαντούσε και σε ποιον; Κανείς δεν κατάλαβε, κανείς δεν πήρε μυρωδιά. Η 50η επέτειος έθεσε, υποτίθεται, το ερώτημα-αφορμή για σειρά εκδηλώσεων δήθεν σινεφιλικών, που όμως δεν δένουν καθόλου με την όλη διοργάνωση. Είναι ένα ερώτημα-μαϊμού, αφορμή για σπατάλη χρημάτων καλλιτεχνικών εκδηλώσεων (ιδέες της πλάκας-με παχυλό budget όμως) και το ερώτημα που πραγματικά οφείλει κάποιος να θέσει είναι το εξής: από το να ξοδευτούν αυτά τα χρήματα στους πρωθυμένους «καλλιτέχνες» και στον ναρκισσισμό τους, δεν θα μπορούσαν να είχαν πάει κατευθείαν στους Έλληνες σκηνοθέτες; Ένα από τα βράδια προβλήθηκε και μια συμπαθη-τική ελληνική ταινία στο Ολύμπιον, η Καντίνα, του Σταύρου Καπλιανίδη. Η ιστορία δηλαδή ενός καλοσυ-νάτου 40άρη, που χωρίς να το θέλει δημιουργεί προβλήματα σε όσους επισκέπτονται την καντίνα του, που βρίσκεται κάπου στην εθνική. Παραγωγός, βοηθός σκηνοθέτη και σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ, ο Καπλιανίδης (που γκρίνιαζε κι αυτός μάτια και γραφικά για τον δήθεν καταποντισμό του από την εφημερίδα του Φεστιβάλ), στην πρώτη του προσω-πική ταινία μυθοπλασίας συνεργάζεται με τον Σταύρο Τσιώλη και το αποτέλεσμα είναι εύπεπτο, γήινο και τρυφερό, αν και κάπως θεατρικό. Στους διαδρόμους του Ολύμπιον πετυχαίνω τον ηθοποιό της ταινίας, τον σπουδαίο Ερρίκο Λίτση, και του λέω την άποψή μου: «Χμμμ... ίσως και να ανεβάσουμε ένα θεατρι-κό!», μου λέει με νόημα. Δυο λόγια της Τζέιν Μπίρκιν, από τη συνομιλία της με το κοινό, την ίδια μέρα: «Όταν κάποιος πεθαίνει, εξαφανίζονται όλα τα αρνητικά. Αδμονών να πεθάνω κι εγώ, για να ξεχάσουν τα παιδιά μου όλα τα ανόη-τα πράγματα που έκανα. Ακόμα κι αν δεν ξέρουμε τι ακολούθει μετά το θάνατο, αξίζει να πάρεις το ρίσκο. Έτσι κι αλλιώς δεν έχουμε και επιλογή». Προβλήθηκε επίσης η -βραβευμένη στις Κά-νες- Δίψα, του Παρκ Τσαν Γουκ, του Old-Boy. Το αποτέλεσμα απογοητευτικό: ο Γουκ είναι ομοιο-γουμενώς μεγάλος μετρ: καθράρισμα, αλλή και σκηνοθεσία επί του κάδρου, μοντάζ, αισθητική,

ρυθμός, οι σεκάνς του είναι μικρό έργο τέχνης. Η ιστορία όμως των δύο ερωτευμένων βαρνίρ μοπολιάζεται με το μοτίβο του Καθολικισμού δίχως να λήγεται τίποτα το ουσιαστικό, τίποτα το σοβαρό. Αν ο σκηνοθέτης άφηνε στην άκρη το καλλιτεχνικό pretense, τότε ίσως και να είχαμε ένα διαμάντι τρόμου. Οι «δήθεν» φοιριτούρες του, όμως, μόνο πρωτοετείς της Καλών Τεχνών θα συναρπάσουν (στην καλύτερη περίπτωση). Πάντως και το διαγωνιστικό δεν έλεγε και πολλή. Ταινίες άστοχες, με το Unloved, της Σαμάνθα Μόρτον, βουτηγμένο στην καλλιέπεια, να μην έχει απολύτως τίποτα να πει παρά το αυτοβιογραφικό θέμα του (η σκηνοθετιδα μεγάλωσε σε ιδρύματα πρόνοιας), το Σταυροδρόμια της Ζωής (παραγωγής Γερμανίας – Ισραήλ), απλοϊκά «ουμάνιστικό» -για να ευνοήσει όμως την υπόγεια προπαγάνδα του- να βραβεύεται σκανδαλωδώς (αλλή αναμενόμενα) με Χρυσό Αλέξανδρο (όχι ότι έχει και καμιά αξία το βραβείο), και μόνον το ρουμάνικο Μετάλλιο Τιμής να μας αγγίζει. Συνέντευξη τύπου της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου στη συνέχεια: ο πρόεδρός της, Α. Τύπος, μίλησε για την απουσία ταυτότητας της φεστιβαλικής διοργάνωσης. Όταν όμως συνάδελφος τον ρώτησε για την ύπαρξη (ή μη) ταυτότητας της ίδιας της Ένωσης, άρχισαν οι πιρουέτες και οι κουβέντες περί αλληγής του καταστατικού. Δυστυχώς, η Ένωση δεν κουνήθηκε ίντσα όταν μέλη της δεχόντουσαν μηνύσεις (ή, ακόμη χειρότερα, έχαναν τις δουλειές τους) επειδή ενοχλούσαν συγκεκριμένη εταιρεία διανομής με τις κριτικές τους, οπότε για ποια αντανakηστικά να μιλήσουμε; Την ανία έσπασε ο Κολλήατος, ο οποίος προλόγισε την ταινία του, Η Διαθήκη Του Ιωάννη Μελιέ, φωνάζοντας: «Δεν μου δίνουν 20.000 από το Κέντρο για να κάνω transfer σε φιλμ! Να με υιοθετήσει η οικογένεια Βούλγαρη, που πήρε τόσα λεφτά! Ποιος είναι ο Οικονομίδης, που πήρε λεφτά για τον Μαχαιρο-βγάλητη; Δεν τον ξέρω! Ο Γιάνναρης είπε στον γιο μου να μη γυρίσει ταινία για τον Τσαρούχη επειδή δεν τον ξέρει, αλλή ο γιος μου τον ξέρει καλά, αλλή δεν είναι πούστης!». Κάποιοι απολιθωμένοι σκηνοθέτες χειροκροτούν. Κανονικά βέβαια, ταινίες από beta δεν παίζονται στο Ολύμπιον, αλλή οι τραμπουκισμοί του Κολλήατου έπιασαν τόπο. Τον δε Οικονομίδη αρκεί που τον ξέρουν στις... Κάνες. Όσο για την ταινία... ποιος νοιάζεται; Κανείς. Όπως και για το φετινό Φεστιβάλ. Που μακάρι να κοιτάξει κατάματα τα προβλήματά του και να προχωρήσει σε ριζικές αλληγές. Πριν αρχίσουμε να μιλάμε για πραγματικά «πεταμένα λεφτά».

Live Your Myth in Stella

Η «Στρέλλα» ταξιδεύει στον κόσμο από τον περασμένο Φεβρουάριο και την 59η Berlinale. Εδώ κι ένα μήνα προβάλλεται στις κινηματογραφικές αίθουσες της Γαλλίας, έχοντας πια καταγράψει μια σειρά από διεθνείς διακρίσεις. Λίγο πριν από την επιστροφή της στην Ελλάδα (επίσημη έξοδος: 17 Δεκέμβρη), ο σκηνοθέτης της, Πάνος Κούτρας, μίλησε στο Velvet:

η ελληνορθόδοξη πθική, στην οποία έχει θεμελιωθεί η Ελλάδα από το 19ο αιώνα μέχρι σήμερα, με βασικό ουραγό την Εκκλησία, ευθύνεται κατα μεγάλο μέρος γι’ αυτό. Το απαρχαιωμένο αυτό σύστημα έχει καταρρεύσει, αλλά υπάρχουν κάποια συμφέροντα, κυρίως οικονομικά, που κρατούν ακόμη την Ελλάδα ζωντανή σε αυτή τη νοσηρή μορφή. Κατά τη γνώμη μου βιώνουμε μια σιωπηλή σύγκρουση πολιτισμών ανάμεσα σε ανθρώπους που επιθυμούν μια Ελλάδα με μια σύγχρονη ευρωπαϊκή ταυτότητα και σε αυτούς που τη θέλουν φιμωμένη κάτω από αναχρονιστικές ιδεολογίες. Σύντομα θα πρέπει να μιλήσουμε ανοιχτά για πολλά θέματα και να πάψουμε να σιωπούμε.

Στη Στρέλλα αποδοκιμάζονται εύστοχα, κατά τη γνώμη μου, η υποκρισία, η μισαλλοδοξία, τα ταμπού της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας και οικογένειας. Πιστεύεις πως φεύγοντας ο θεατής θα κάνει την αυτοκριτική του; Στόχος μου δεν είναι αυτός. Δεν θέλω η ταινία να μιλήσει για καλούς και κακούς. Με ενδιαφέρει απλά να μιλήσω για μια ομάδα ανθρώπων που έχουν καταφέρει να δημιουργήσουν το προσωπικό τους cocoon και ζουν την καθημερινότητά τους μαζί με τους συγγενείς, συντρόφους και φίλους τους σε μια εχθρική κοινωνία, είτε αυτή είναι η Αθήνα είτε οποιαδήποτε άλλη δυτική πρωτεύουσα.

Η γαλλική Le Figaro έγραψε πως η Στρέλλα –ευτυχώς– θα ενοχλήσει. Είσαι έτοιμος για κάτι τέτοιο εδώ, στην Ελλάδα; Ναι, αν και πιστεύω πως θα ενοχλήσει λιγότερο από όσο στο εξωτερικό. Οι βασικές αναφορές της Στρέλλας είναι ακραιφνώς ελληνικές, αντιλούνται από την ελληνική κοινότητα όπως και από την queer ελληνική κοινότητα που είναι πολύ δυνατή στην Ελλάδα, μοιhonότι την αγνοούμε ή δεν μιλάμε γι’ αυτήν. Παράλληλα, ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τον μύθο στην χώρα μας είναι πολύ διαφορετικός σε σχέση με άλλες χώρες. Ο μύθος στην Ελλάδα είναι μέρος μιας λαϊκής (pop) κουλτούρας, ερχόμαστε σε επαφή με μια εκλαϊκευμένη του μορφή από τα πρώτα σχολικά μας χρόνια. Βασική μου ιδέα ήταν να μη χειριστώ την τραγωδία-μύθο με τρόπο ακαδημαϊκό, αλλά σαν ένα κλείσιμο του ματιού σ’ αυτή τη λαϊκή κουλτούρα, η οποία αποτελεί κομμάτι της παιδείας και της ταυτότητάς μας. Τώρα, αν παρόλα αυτά ενοχλήσει κάποιους, τόσο το καλύτερο.

Πριν 30 χρόνια βγήκε στις αίθουσες το ντοκιμαντέρ «Μπέττυ», που αναφέρονταν στη ζωή της τρανσέξουαλ Μπέττυ Βακαλίδου, η οποία παίζει και στη Στρέλλα. Θεωρείς πως σήμερα η ελληνική κοινωνία είναι περισσότερο ανεκτική στη διαφορετικότητα; Και αν όχι, τι αποτελεί μεγαλύτερη τροχοπέδη για την αποδέχμευσή μας από αναχρονισμούς, προκαταλήψεις και στερεότυπα; Η ελληνική κοινωνία έχει σίγουρα εξελιχθεί αρκετά, αλλά όχι σε ικανοποιητικό βαθμό. Δυστυχώς, ακόμη ζούμε σε μια τρομακτικά συντηρητική και υποκριτική χώρα. Ουσιαστικά

Πώς κατάφερες ν’ αντεπεξέλθεις σε μια εξ ομοκλήρου ανεξάρτητη και πολυέξοδη παραγωγή; Το έργο ως σενάριο και ως παραγωγή ήταν δύσκολο και χρειάστηκε να αντιμετωπίσω πολλές αντιξοότητες, αλλά ευτυχώς είχα αρκετή συμπαράσταση από το ίδιο το επιτελείο, τους ηθοποιούς και από φίλους μου. Η πολιτεία με βοήθησε, αλλά εκ των υστέρων.

Είσαι ένας από τους «Κινηματογραφιστές στην Ομίχλη». Τι ελπίζεις να πετύχετε με την κίνηση αυτή; Να ψηφιστεί ένα καινούργιο νομοσχέδιο για τον ελληνικό κινηματογράφο και να εδραιωθεί μια νέα συνείδηση πολιτισμού, που δεν θα περιορίζεται στη Eurovision και στις δυο-τρεις τραγωδίες που ανεβαίνουν το καλοκαίρι στην Επίδαυρο.

1200

NEO

CALL THEM ALL PLUS

Στον κόσμο του What's Up όλα είναι δυνατό!

Γιατί μπορείς να έχεις 1200' ομιλίας & videoκλήσεων και 1200 SMS, προς όλο τον κόσμο του What's Up, μόνο με 7€.

Απλώς, στείλε PLUS στο 1313 δωρεάν.

Ελάχιστη διάρκεια κλήσης 3 λεπτά. Χρέωση ανά δευτερόλεπτο. Διάρκεια ισχύος 30 ημέρες.

21

WHAT'S UP?

Όλα είναι δυνατό.

COSMOTE

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΖΙΦΤ

Πληθωρικό σε εικόνες, εντυπωσιακό νεο-νουάρ από τη γειτονική Βουλγαρία, που ελάχιστα τη γνωρίζουμε κινηματογραφικά. Με μια σειρά από φλασμπάκ που παίζουν με το φορμά του φιλμ (όσο πιο παλιά γυρίζουμε, τόσο λιγότερα τα χιλιοστά στις θωρίδες της ταινίας), αποκαλύπτεται η ιστορία του Μοθ (Ζάχαρι Μπαχάρφ), ενός νορμάλ φτωχού που επιχειρώντας το μεγάλο κόλπο, την κλοπή ενός μαύρου διαμαντιού, προδόθηκε από τον συνεργό του και πέρασε περίπου δύο δεκαετίες στη φυλακή, κατηγορούμενος άδικα για έναν φόνο. Όταν έρθει η ώρα της αποφυλάκισης το σχέδιο της εκδίκης έχει δουλευτεί καλά στο μυαλό του, όμως βγαίνει σ’ έναν κόσμο για τον οποίο δεν έχει ιδέα (την κατασκότεινη Σόφια της δεκαετίας του ‘60) και αμέσως μπλέκει σε ακόμα μεγαλύτερες περιπέτειες. Στη μέση, ανάμεσα σε κείνον και τον «ηροδότη» Σήαγκ (Βλάντιμιρ Πένεφ), τοποθετείται η ζόρικη Άντα (Τάνια Ιλνίεβα) και διάφοροι απίθανοι τύποι. Με πολλές φρεσιβαλικές γύρες διεθνώς και κάμποσες βραβεύσεις. Ο ίδιος ο σκηνοθέτης, Γαβόρ Γκάρντεφ, χαρακτηρίζει την ταινία του “low-budget blockbuster”.

Σενάριο: Βλάντισλαβ Τοντόροφ
Σκηνοθεσία: Γαβόρ Γκάρντεφ
Ηθοποιοί: Ζάχαρι Μπαχάρφ, Τάνια Ιλνίεβα, Βλάντιμιρ Πένεφ
Στους κινηματογράφους από: 10 Δεκεμβρίου

ΦΙΛΗΜΕΝΗ ΜΕΣ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ @ TRIANON

22 ταινίες από –και μία για– τα 60s, που θα προβληθούν από τις 17 έως τις 23 Δεκέμβρη στο Τριανόν Filmcenter (Κοδρικτώνος 21 & Πατισίων 101), συμπληρώνουν το πρόγραμμα εκδηλώσεων που έχει ετοιμάσει ο Διονύσης Σαββόπουλος με αφορμή τα 40 χρόνια που πέρασαν από το «Περιβόλι του Τρελίου». Το κινηματογραφικό κομμάτι, με τίτλο «Φιλημένη μες στους Κινηματογράφους», έχει επιμεληθεί η Σώπη Τριανταφύλλου. Ο μπαξές είναι πολύχρωμος:

- Πέμ. 17/12:** Ζιή και Τζιμ (Φρ. Τριφό) | Καουμπούι του Μεσονυχτίου (Τζ. Σηέσιντζερ) | Όθες Αυτές οι Γυναίκες (Ι. Μπέργκμαν)
- Παρ. 18/12:** Playtime (Ζ. Τατί) | Ο Πρωτάρης (Μ. Νίκολς) | Easy Rider (Ντένις Χόπερ)
- Σάβ. 19/12:** Ο Καλός ο Κακός κι ο Άσκημος (Σ. Λεόνε) | 100 Ώρες το Μάν (Δ. Θέος – Φ. Λαμπρινός) | Jimi Hendrix Rainbow Bridge (Τσ. Βέιν) | Ο Άνθρωπος δεν Είναι Πουλί (Ντ. Μακαβέγεφ)
- Κυρ. 20/12:** Οκτώμισι (Φ. Φελίνι) | Οι Σύντροφοι (Μ. Μονιτσέλι) | Χέρια Πάνω από την Πόλη (Φρ. Ρόζι)
- Δευτ. 21/12:** Ο Κλέψας του Κλέψαντος (Μ. Μονιτσέλι) | Μέχρι το Πλοίο (Α. Δαμιανός) | Παν ή Σύντομο Είναι το Καλοκαίρι (Μπ. Χ. Γένσεν)
- Τρ. 22/12:** Η Επέλαση των Βαρβάρων (Ντ. Αρκάν) | Τα Παιδικά Χρόνια του Ιβάν (Α. Ταρκόφσκι) | The Magic Christian (Τζ. ΜακΓκραθ)
- Τετ. 23/12:** Ερόικα (Μ. Κακογιάννης) | Η Ωραία της Ημέρας (Λ. Μπουνιουέιλ) | Vortex (Ν. Κούνδουρος) | Monterey Pop (Ντ. Α. Πενεμπέικερ).

Το πρόγραμμα ξεκινά καθημερινά στις 5 μ.μ (εκτός της Κυριακής, που αρχίζει στις 6 μ.μ.). Τις ταινίες θα παρουσιάσουν διαφορετικοί άνθρωποι κάθε φορά. Τηλ. Τριανόν: 210 8215469.

Ρορν ! Ρορν ! Ρορν !

Ο Dr. Faux ψάχνει στη συλλογή του και προτείνει τη βιντεοκασέτα του μήνα:

ΛΙΛ ΦΑΚΕΡΣ #5

Ο Μπέντζαμιν Τέιστλες, αυτός ο γίγαντας της κινούμενης εικόνας, υπογράφει την πολυαναμενόμενη πέμπτη συνέχεια της σούπερ-επιτυχημένης σειράς ταινιών. Οι φίλοι των Λιλ Φάκερς στην Ελλάδα δεν πρόκειται ν’ απογοητευτούν, όχι μόνο γιατί η σκηνοθετική μαεστρία του Μπένι είναι δεδομένη, αλλά κι επειδή τα γραφικά ψηφιακά σκίζουν και ο Πάντι Ντούλι στέκεται στο ύψος των απαιτήσεων του ρόλου του Μόλιφι. Όταν ο Πάντι επισκεφτεί το πάρκο των Λιλ Φάκερς στην Ελλάδα, παρέα με την Μπέκι Λούντακι, αναμένεται πραγματική κοσμοπλημμύρα από μικρούς και μεγάλους. Θα είμαστε κι εμείς εκεί!

Σενάριο: Πέτρα Χόρι. Σκηνοθεσία: Μπέντζαμιν Τέιστλες.
Πρωταγωνιστούν: Πάντι Ντούλι, Μπέκι Λούντακι

cheapart 15

15 years cheapart documentation

taf the Art Foundation

30.11-31.12.09

150 artists

2-23.12.09

cheapart a.antonopoulou.art

ΑΜΕΤΑΞΑ 25 ΑΘΗΝΑ 106 81 t/f: 210 3817517 email: info@cheapart.gr
ΩΡΕΣ: 14:00 - 21:00 ΔΕΥΤΕΡΑ - ΚΥΡΙΑΚΗ www.cheapart.gr

Δευτέρα-Παρασκευή 14:00-21:00 Σάββατο-Κυριακή 12:00-16:00
Αριστοφάνους 20, Ψυρρή 10554 Αθήνα, t: +30-3214994
f: +30-210-3214263 e-mail: info@aaart.gr, www.aaart.gr

Νορμανού 5, 105 55 Αθήνα t/f 210 3238757 Δευτέρα-Κυριακή 13:00-24:00
info@theartfoundation.gr www.theartfoundation.gr

cheapart

a.antonopoulou.art

the Art Foundation

taf Νορμανού 5, 105 55, Μοναστηράκι
5 Normanou str., 105 55, Monastiraki

Αθήνα Δε - Κυρ/Mon.-Sun. 13:00-24:00
Athens www.theartfoundation.gr info@theartfoundation.gr

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ. ΥΠΟΚΛΙΘΕΙΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Δέκα χρόνια μετά το παλάτι του +SODA, αφού οι τότε αυλικοί clubbers μεγαλώσαμε, «Τα Καινούργια Ρούχα Του Αυτοκράτορα» επανήλθαν φρεσκοραμμένα, διά χειρός Κωνσταντίνου Ρήγου. Ο Κωσταντίνος Ασπιώτης, πρωταγωνιστής σε ρόλο εκκωφαντικού ερμαφρόδιτου, προσκείμενου στον αυτοκράτορα, βγάζει τα άπλητα του παλατιού στη φόρα: «Μια φορά κι έναν καιρό, ζούσε σε μια μακρινή χώρα ένας βασιλιάς που το μόνο που σκεφτόταν ήταν τα ρούχα του. Σπαταλούσε τα χρήματα της χώρας για να αγοράζει οδοένα και περισσότερα ρούχα...»

Ποιος είναι ο αυτοκράτορας και γιατί δεν μιλάει;
Ο αυτοκράτορας είναι ο Μιχάλης Θεοφάνους και δεν μιλάει γιατί χορεύει καταπληκτικά.

Ποιος θα ήταν ο σύγχρονος γυμνός αυτοκράτορας;
Πολλοί θα μπορούσαν να είναι. Όπως πολύ ωραία έχει πει η Ελένη Πέγκα, πολλοί πολιτικοί σήμερα είναι γυμνοί -και ειδικά οι τελευταίοι Υπουργοί Πολιτισμού στη χώρα μας.

Εσύ είσαι Υπουργός; Ένας Υπουργός τραβεστί;
Όχι, εγώ είμαι αυλικός. Είναι θέμα εικόνας, ξέρεις. Για να είμαι κοντά στον αυτοκράτορα πρέπει να είμαι γυναίκα, οπότε κανείς δεν τολμάει να πει τίποτα, παρόλη αυτά είμαι και ο εραστής της αυτοκράτειρας.

Ποιος ήρωας είναι ο αγαπημένος σου;
Το παιδάκι (Λευτέρης Βασιλάκης) που λέει την αλήθεια.

Είναι βαριά τα ρούχα του αυτοκράτορα;
Είναι βαριά, αλλήω ωραία.

Αστείο ή τραγικό το παραμύθι;
Αστείο και τραγικό.

Τι μας διδάσκει;
Καμιά φορά είμαστε εντελώς αδύναμοι απέναντι στην εξουσία να πούμε την αλήθεια, είτε από φόβο μη μας κάνουν κακό ή από φόβο μη φανούμε βλάκες.

Οι απατεώνες στο τέλος ξεφεύγουν; Υπάρχει θεία Δίκη και happy end;
Οι απατεώνες τις περισσότερες φορές ξεφεύγουν. Δεν πιστεύω στη θεία Δίκη. Δεν πιστεύω στο κάνε-το-καλό-για-να-σου-έρθει-πίσω. Οι απατεώνες ξεφεύγουν, γιατί συχνά δεν καταλαβαίνουμε καν την απατεωνιά τους.

Προτιμάς τον φίλο που σε γλείφει ή τον αντίπαλο που σε μαστιγώνει;
Τον φίλο που με γλείφει, γιατί πονάει το μαστίγωμα.

Πώς τα κατάφερες με τα δεκαεξάποντα;
Στην αρχή είπα θα τα φοράω σαν κανονικά παπούτσια, σα να μην χρειάζεται να ισορροπώ. Το πάλεψα στις πρόβες, μετά άρχισαν να πονάνε τα πόδια μου σε περίεργα σημεία.

Είχες ατύχημα;
Κανένα ατύχημα.

Είναι ερωτική η σχέση του βασιλιά με το λαό του;
Του συγκεκριμένου καθόλου. Είναι ερωτευμένος με την εικόνα του, ο λαός δεν μπορεί να τον ερωτευτεί.

Αλήθεια το πιστεύεις αυτό; Δεν θεωρείς ότι υπήρξαν βασιλιάδες και ηγέτες που ο λαός παθιάστηκε μαζί τους, εθελουφλώντας;
Όχι, για να παθιαστεί κάποιος πρέπει να υπάρχει κάποιος λόγος, όταν κάτι είναι ουσιαστικό παραμένει, όταν δεν είναι καταρρίπτεται.

Ποιον θα χαρακτήριζες σήμερα ως γουτευτικό αρχηγό και ποιον όχι;
Ο Ομπάμα είναι πολύ γουτευτικός. Ο Μπερλουσκόνι όχι. Πολύ αντιπαθητικός.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου σημείο στην παράσταση;
Όταν η Δήμητρα (Ματσούκα) τραγουδάει το “Crash” των Garbage πάνω στο τραπέζι, σε διασκευή Δημοσθένη Γρίβα.

Αισθάνεσαι συχνά γυμνός;
Να σου πω... όχι. Φροντίζω να φοράω πάντα ωραία ρούχα. Η αλήθεια είναι πάντα το ρούχο μου, οπότε δεν νιώθω γυμνός. Προτιμώ πάντως να νιώθω ντυμένος. Με μια άλλη, εικαστική έννοια, προτιμώ το γυμνό.

Με την ερωτική;
Λιγότερο. Προτιμώ το λίγο ντυμένο, ώστε να φαντάζομαι τα υπόλοιπα και να τα βγάλω σιγά-σιγά.

Ποιο είναι το ωραιότερο γυμνό που θυμάσαι να είδες τελευταία;
Τα τελευταία δύο γυμνά που είδα είναι τα ωραιότερα. Το ένα, εικαστικά μιλώντας, είναι του Μιχάλη Θεοφάνους (του αυτοκράτορα) και το άλλο, πιο πρόσφατο και πιο σημαντικό για μένα, το γυμνό σώμα της κοπέλης μου δίπλα μου.

Το αγαπημένο σας ρούχο, αυλικέ;
Το παλιό φθαρμένο τζιν.

Σκηνοθεσία: Κωσταντίνος Ρήγος
Παίζουν οι: Δήμητρα Ματσούκα, Μιχάλης Θεοφάνους, Λευτέρης Βασιλάκης, Κωνσταντίνος Ασπιώτης, Νίκος Καρδώνης, Τάσος Πυργιέρης
Θέατρο Ραές: Ιάκχου 16, Γκάζι
τηλ.: 210 3474312
Ο Μιχάλης Θεοφάνους χορεύει υπέροχα.

WeSC activists Lady Tigma, Love Eneroth, Jonas Wiehager, Chris Pastras and Mika Edin contributing to "WeAretheSuperlativeConspiracy"
Pick up a copy at your nearest WeSC retailer.

For more information visit www.wesc.com

BETWEEN THE TRAIN AND THE PLATFORM...
ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΑ 09

Η «πλητφόρμα» - που εκτός από εξέδρα και αποβάθρα σημαίνει μεταφορικά και αρχή, άποψη ή διακήρυξη- χρησιμοποιείται στις παραστατικές τέχνες εδώ και μερικά χρόνια για να περιγράψει έναν τρόπο συμπυκνωμένης παρουσίας έργων, με σκοπό την προβολή και προώθησή τους στη σχετική αγορά. Αποβάθρες λοιπόν, απ’ όπου τα έργα και οι άνθρωποι που τα φέρνουν στη ζωή, θα ταξιδέψουν (ίσως) σε μέρη και θέατρα εξωτικά και ονειρεμένα...

Ας εστιάσουμε στο πρόσφατο **ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΑ 09**, έναν θεσμό με τη μορφή της πλητφόρμας, που διοργανώθηκε από το Ελληνικό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (Ε.Κ.Δ.Ι.Θ.) και έλαβε χώρα φέτος για τρίτη συνεχή χρονιά, στις **27-30 Νοεμβρίου**. Για πρώτη φορά, η πόρτα του Συστήματος άνοιξε και για το Χορό! Στο 3ο ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΑ παρουσιάστηκαν παραστάσεις από την περίοδο 2008-09 και 2009-10, ενώ προσκεκλημένοι ήταν διευθυντές διεθνών φεστιβάλ, πολιτιστικών φορέων και θεάτρων του εξωτερικού και κριτικοί. Κύριοι στόχοι, η εξαγωγή των εν λόγω παραστάσεων, αλληλά και η γνωριμία του κοινού με τις πιο φρέσκιες ιδέες στο χώρο. Η επιλογή των έργων έγινε από μια πολυποικίλη 15μελή επιτροπή, απαρτιζόμενη από θεωρητικούς (κυρίως) παραστατικών τεχνών, η οποία «λαμβάνοντας υπόψη τον αποτυπωμένο στις παραστάσεις προβληματισμό πάνω σε δραματουργικά, αισθητικά και ερμηνευτικά ζητήματα, καθώς και τον βαθμό πρωτοτυπίας της σκηνικής σύλληψης και πραγμάτωσης», επέλεξε τις παρακάτω παραγωγές χορού (με αλφαβητική σειρά):

AMEN| Χοροθεατρική Ομάδα Χ-IT| Χορογράφος - Φώτης Νικοηάου
Ο Φώτης Νικοηάου, γνωστός από τις παιδιότερες συνεργασίες του με τον Κ. Ρήγου και τον Δ. Παπαϊωάννου, με τη δική του ομάδα Χ-IT και την 5η κατά σειρά δημιουργία του, AMEN, προτείνει ένα έργο που «διερευνά όσα συμβαίνουν στο όριο της ψυχικής ανύψωσης ή καταβράθρωσης. Ένα έργο για επτά ήρωες, μία γυναίκα και έναν άγγελο». Πιστός στο ιδίωμα του χοροθεάτρου με την κλασική του έννοια.

DAS (IST) EIN...| YELP dance co| Χορογράφος - Μαριέλλα Νέστορα
Η Μαριέλλα Νέστορα, μετά από μια μακρόχρονη αναζήτηση σχετικά με το εύρος των εκφραστικών δυνατοτήτων και της γλώσσας του χορού, από τους ελάχιστους χορογράφους (στην Ελλάδα) που καταπιάνονται με τέτοιου είδους έρευνα, αυτή τη φορά έχει ως εκκίνηση τα γραπτά του αυστριακού διανοητή Λούντβιχ Βίτγκενσταϊν. Ένα έργο που εντάσσεται στην ενότητα S series, στην οποία η χορογράφος αντιλήφθηκε τη θεματολογία και την έμπνευσή της από την περιοχή των επιστημών. Το DAS (IST) EIN... έχει ως αφορμή την έννοια της λογικής.
www.yelpdanceco.com

LANG| Ομάδα Σύγχρονου Χορού AD-LIB| Χορογράφος - Κατερίνα Παπαγεωργίου
Η Κατερίνα Παπαγεωργίου με το έργο LANG, μας προτρέπει σε μια «παράδοση περιπέτεια ανάμεσα στο σώλο και το ντουέτο. Δύο ερμηνευτές κινούνται αδιάσπαστα επί σκηνής και μας παρασύρουν σε μια αέναη κυκλική αναπαράσταση που συγγενεύει με τους ομόκεντρους κύκλους μιας υδάτινης επιφάνειας». Πρόσφατα μετοίκησε στο Βερο-

λίνο, όπου εργάζεται μετά τις μεταπτυχιακές της σπουδές της στο Πανεπιστήμιο UdK και επικεντρώνει τη χορογραφική της δουλειά γύρω από το ερώτημα «Τι απομένει για να χορευτεί;».
www.adlibdances.com

ΔΡΟΜΟΙ| Ομάδα Χορού ΖΩΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ| Χορογράφος - Ζωή Δημητρίου
Η Ζωή Δημητρίου παρουσίασε το σώλο ΔΡΟΜΟΙ, μέρος της ενότητας Touch Wood, κατά το οποίο η ίδια εκτελεί αλληλά και αφηγείται ταυτόχρονα το έργο, με ένα μπερδεμα από ζωντανά και προχογραφημένα φωνητικά. Ένα έργο με έντονα αμφίσημα στοιχεία. Η χορογράφος που τα τελευταία χρόνια ζει και εργάζεται στο Λονδίνο, έχει βραβευτεί από το Ίδρυμα Ρόμπιν Χάουαρντ (2008) και το Bonnie Bird Choreography Fund (2009).

Ο ΥΙΟΣ| Χοροθέατρο ΟΚΤΑΝΑ| Χορογράφος - Μυρτώ Κοντονή
Η γνωστή ομάδα του Κ.Ρήγου, αυτή τη φορά παραχωρεί το βήμα στη Μυρτώ Κοντονή, μια νέα χορογράφο που υπήρξε για χρόνια χορευτικό μέλος της, με το έργο Ο ΥΙΟΣ, την πρώτη χορογραφική της απόπειρα, με έντονα αυτοβιογραφικά στοιχεία και ιδιαίτερη εικαστική άποψη.

Είναι προφανές πως οι ομάδες που επιλέχθηκαν έχουν γερές βάσεις και –μερικές– κάτι πολύ συγκεκριμένο και νέο να προτείνουν. Το ερώτημα είναι κατά πόσο θα έχουν την ευκαιρία να προωθήσουν τη δουλειά τους διεθνώς, και πώς αυτό θα λειτουργήσει στο εγχώριο επίπεδο, αλληλά και στο ευρύτερο κοινό.

Πληροφορίες- Σχετικοί σύνδεσμοι:
www.hellastheatre.gr | www.ekethech.gr

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ

Δευτέρα - Πέμπτη

- 6.00 - 7.30 **Θηρία ενήμερα**
Γιώργος Τραπεζιώτης - Ειρήνη Προμπονά
- 7.30 - 8.55 **Λαβραναγνώστες**
Γιώργος Ανανδρανιστάκης - Βαγγέλης Χερουβείμ
- 8.55 - 9.00 (Ενθετο) **Με το Κόκκινο πίσω στο χρόνο** Ιωάννα Αντωνιάδη
- 9.00 - 10.00 **Λόγια στον αέρα** Μπάμπης Αγραλάμπος
- 10.00 - 11.00 **Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα**
Άγγελος Τσέκερης - Γιώργος Κυρίσης
- 11.00 - 12.00 **Allegro μα με τρόπο**
Ευγενία Λουπάκη - Χρυσόστομος Λουκάς
- 12.00 - 13.00 **Δεύτερη Τετ.**
Δuo γάδιαροι μαλώνανε
Γιάννης Ανδρουλιδάκης - Βαγγέλης Καραγεώργος
- 12.00 - 13.00 **Τρ.-Πέμ.**
Αντιεξουσιαστές στην εξουσία Νίκος Φύλης
- 13.00 - 14.00 **Πίσω σελίδες** Μάριος Διονέλλης
- 14.00 - 15.00 **Μεσημεριανό Μαγαζίνο**
Ανδρέας Παπαδόπουλος - Νίκος Παπαδημητρίου
- 15.00 - 16.25 **Η πόλη στο Κόκκινο** Μάκης Μηλάτος
- 16.25 - 16.30 (Ενθετο) **Γιατί το λέμε έτσι** Θέκλα Τσελέπη
- 16.30 - 17.30 **Δευτ.-Τρ.-Τετ.**
Στις όχθες του Ιλισσού Βαγγέλης Βέκιος
- 16.30 - 17.30 **Πέμ.**
Post Rock Αντώνης Φράγκος
- 17.30 - 19.00 **Ω, δεσποινίς μου Ουτοπία**
Φωτεινή Λαμπριδίδη
- 18.55 - 19.00 (Ενθετο) **Δεύτερη**
Αυλαία στο Κόκκινο Ιωάννα Αντωνιάδη
- 19.00 - 20.00 **Συχνολογική συμπεριφορά**
Στυλιανός Τζιρίτας - Χάρης Συμβουλίδης
- 20.00 - 21.30 **Inner City Blues**
Θανάσης Μήνας
- 21.30 - 23.00 **Εξομολογήσεις ενός βινιλιμανού**
Νίκος Πετρουλάκης
- 23.00 - 00.00 **Τελευταία γέφυρα**
Νίκος Σβέρκος
- 00.00 - 02.00 **Δεύτερη**
Metal Hammer
Βασίλης Ζαχαρόπουλος - Πάνος Φαρόπουλος
- 00.00 - 02.00 **Τρ.**
MIC Πάνος Πανώτας - Ελεάννα Παρήνη
- 00.00 - 02.00 **Τετ.**
Ανορεξία
Διονύσης Κοτταρίδης - Βύρωνας Κριτζάς - Αναστασία Τουρούτογλου
- 00.00 - 02.00 **Πέμ.**
Velvet Mornings
Λάκης και Άρης Ιωνάς
- 02.00 - 6.00 **Τα άθη του κακού**
Ηλίας Αναστασόπουλος

νέο πρόγραμμα

Παρασκευή

- 6.00 - 7.30 **Θηρία ενήμερα**
Γιώργος Τραπεζιώτης - Ειρήνη Προμπονά
- 7.30 - 8.55 **Λαβραναγνώστες**
Γιώργος Ανανδρανιστάκης - Βαγγέλης Χερουβείμ
- 8.55 - 9.00 (Ενθετο) **Με το Κόκκινο πίσω στο χρόνο** Ιωάννα Αντωνιάδη
- 9.00 - 9.55 **Λόγια στον αέρα**
Μπάμπης Αγραλάμπος
- 9.55 - 10.00 (Ενθετο) **Book Therapy**
Μάνια Στάικου
- 10.00 - 11.00 **Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα**
Άγγελος Τσέκερης - Γιώργος Κυρίσης
- 11.00 - 12.00 **Allegro μα με τρόπο**
Ευγενία Λουπάκη - Χρυσόστομος Λουκάς
- 12.00 - 12.55 **Δuo γάδιαροι μαλώνανε**
Γιάννης Ανδρουλιδάκης - Βαγγέλης Καραγεώργος
- 12.55 - 13.00 (Ενθετο) **Αυλαία στο Κόκκινο** Ιωάννα Αντωνιάδη
- 13.00 - 14.00 **Πίσω σελίδες** Μάριος Διονέλλης
- 14.00 - 15.00 **Μεσημεριανό Μαγαζίνο**
Ανδρέας Παπαδόπουλος - Νίκος Παπαδημητρίου
- 15.00 - 16.25 **Η πόλη στο Κόκκινο** Μάκης Μηλάτος
- 16.25 - 16.30 (Ενθετο) **Γιατί το λέμε έτσι** Θέκλα Τσελέπη
- 16.30 - 18.00 **Post Rock**
Αντώνης Φράγκος
- 18.00 - 20.00 **25**
Χρήστος Δασκαλόπουλος - Ηρώ Κουμμεντάκου
- 20.00 - 21.00 **24 καρέ στο ραδιόφωνο**
Νίκος Κουρμούλης
- 21.00 - 22.30 **Στον ωκεανό του ήχου**
Θάλεια Καραμολέγκου
- 22.30 - 00.00 **Πλανήτης Ladydust**
Με την Ladydust
- 00.00 - 02.00 **MixTape**
Ανδρέας Βιολάρης - Ηλία Πυκνάδα
- 02.00 - 08.00 **Play List**
Επιλογές των μουσικών παραγωγών του Κόκκινου

Σάββατο

- 8.00 - 10.00 **Αόρατος**
Θάσος Γιώργος Ξυλούρης
- 10.00 - 11.45 **Δuo γάδιαροι μαλώνανε**
Γιάννης Ανδρουλιδάκης - Βαγγέλης Καραγεώργος
- 11.45 - 12.00 (Ενθετο) **Είμαστε Παντού**
Ιάσωνας Παναγιωτόπουλος
- 12.00-13.55 **Η αμφιβολία του**
Σαββάτου Γιώργος Μπράμος - Ιωάννα Αντωνιάδη
- 13.55 - 14.00 (Ενθετο) **Ρεμπέτικα εξάσφαιρα**
Πάνος Σαββόπουλος
- 14.00 - 15.00 **Μεσημεριανό Μαγαζίνο**
Δημήτρης Κουκλουμπέρης - Κυριάκος Μαντούβαλος
- 15.00 - 16.30 **Τον πιο μικρό, τον πιο πικρό, τον πιο αγαπημένο**
Αλέξης Βάκης
- 16.30 - 18.00 **Επί ασπαλάθων**
Μανώλης Πολέντας
- 18.00 - 19.30 **Total Global**
Μάνος Τζανακάκης
- 19.30 - 21.00 **"25"**
Χρήστος Δασκαλόπουλος - Ηρώ Κουμμεντάκου
- 21.00 - 22.30 **Στον ωκεανό του ήχου**
Θάλεια Καραμολέγκου
- 22.30 - 00.00 **Ex malo bonum**
Θέκλα Τσελέπη
- 00.00 - 02.00 **Gin Sonik**
Όλγα Σκούρτη
- 02.00 - 08.00 **Play list**
Επιλογές των μουσικών παραγωγών του Κόκκινου

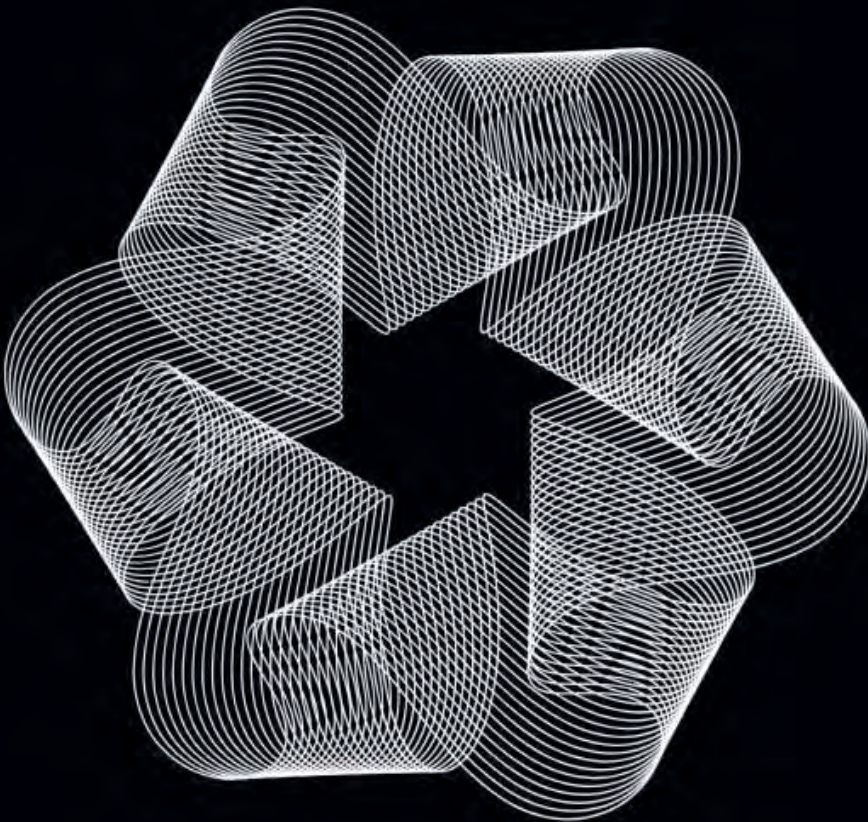
Κυριακή

- 8.00 - 10.00 **Αόρατος**
Θάσος Γιώργος Ξυλούρης
- 10.00 - 11.45 **Γαλέρα στους πέρα**
κάμπος Γιάννης Καραϊτζής - Νίκος Κουνενής - Γιάννης Κουκουλάς - Αλέκα Ζουμή
- 11.45 - 12.00 (Ενθετο) **Είμαστε Παντού**
Ιάσωνας Παναγιωτόπουλος
- 12.00 - 13.55 **Κόκκινο πι-πέρ**
Στέλιος Ελληνιάδης
- 13.55 - 14.00 (Ενθετο) **Ρεμπέτικα εξάσφαιρα**
Πάνος Σαββόπουλος
- 14.00 - 15.00 **Μεσημεριανό Μαγαζίνο**
Δημήτρης Κουκλουμπέρης - Κυριάκος Μαντούβαλος
- 15.00 - 16.30 **Τον πιο μικρό, τον πιο πικρό, τον πιο αγαπημένο**
Αλέξης Βάκης
- 16.30 - 17.55 **Λίγο Ελλάδα ακόμη**
Ντίνα Μπατζιά
- 17.55 - 18.00 (Ενθετο) **Book Therapy**
Μάνια Στάικου
- 18.00 - 19.30 **Total Global**
Μάνος Τζανακάκης
- 19.30 - 21.00 **Παίξε κίνα**
χαρούμενο Γιάννης Πετρίδης
- 21.00 - 22.30 **Στον ωκεανό του ήχου**
Θάλεια Καραμολέγκου
- 22.30 - 00.00 **Το λάθος είναι το σωστό**
Μαρία Πανοσιάν
- 00.00 - 02.00 **Off Broadway**
Γιάννης Καραυνής
- 02.00 - 6.00 **Play list**
Επιλογές των μουσικών παραγωγών του Κόκκινου

VELVET PRIZE 2010

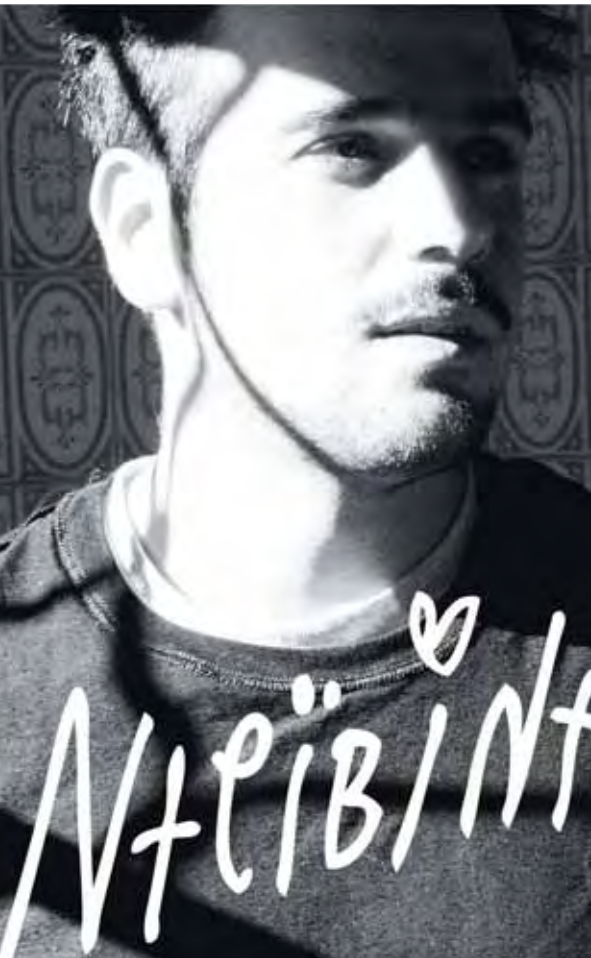
Πέρα το Velvet Prize το κέρδισαν οι Berlin Brides και οι Victory Collapse. Οι κοπέλες με το βραβείο στα χέρια πήγαν και έπαιξαν στο Artrocker Club, τις είδε ο σωστός άνθρωπος εκεί και τις τσίμπησε για το Offset Festival. Μεγαλειά! Έτσι και φέτος μαζεύουμε τις ελληνικές αγγλόφωνες κυκλοφορίες της περιόδου Ιανουάριος 2009 - Δεκέμβριος 2009. Ο κόσμος, οι συντάκτες του περιοδικού, ο Μάκης Μηλάτος και ο Paul Cox (Too Pure, Resonance fm), συνιδρυτής του ARTROCKER magazine, ίσως του πιο σημαντικού μουσικού περιοδικού του Λονδίνου, θα βγάλουν τους φετινούς νικητές, οι οποίοι και αυτή τη χρονιά θα ταξιδέψουν στο Λονδίνο για σούπερ!!! live. Επειδή σίγουρα θα υπάρχουν ελλείψεις στη λίστα μας, παρακαλούμε ενημερώστε μας (στο info@velvetmagazine.gr) μέχρι και το τέλος Δεκεμβρίου για τυχόν πράγματα που μας έχουν διαφύγει. Για τη διαδικασία ψηφοφορίας και λοιπών λεπτομερειών θα σας ενημερώσουμε σύντομα...

63 HIGH - Think Before Unzippin
AN ORANGE END - Lego
BABY TRIO - The Main Course
BIOMASS - Electrozali
BLUE PILOTS PROJECT - Reboot
B-MOVIE PROPHETS - Body.Speech.Mind EP
BURGUNDY GRAPES - Lagero EP
CHEAP SCIENCE - Enemy
DALOT - Flight sessions EP
DILEMMA - Pendulum
DREAD ASTAIRE - Playstation
DUSTBOWL - Goin' Down
ETTEN - I Know You 're Behind Me But I 'm Not Scared
EXPOSED BY OBSERVERS - Second hand Youth
FELIZOL - Birthdays
FILM - Persona
FREE PIECE OF TAPE - Two fields and a snowflake
INFIDELITY - In the city
INΦO - We choose the moon
ION - You and me
J KRISTIE, MASTER OF DISGUISE - Girls, Ghosts and Dogs
LARRY GUS - Stiches
LOLEK - Alone
LUMIERE BROTHER - Fiction
MAKIS FAROS - Scan Living
MANI DEUM - Five infected blessings EP
MARY'S FLOWER SUPERHEAD - Sway
MATISSE - Rock 'n' Roll Mafia
NATIONAL PORNOGRAFIK - D
NICKY / BABIS / FLOROS - Well, Anything can happen
NIGHTSTALKER - Superfreak
NOKALYPSE - Repeated in an indefinitely alternating series of thoughts
OUTWARD BOUND - Outward Bound
PARALLEL WORLDS - Shade
ROSEBLEED - White Ballons
SIMON BLOOM - Hollow Butterfly
SOCOS & THE LIVE PROJECT BAND - Objects In Mirror Are Closer Than They Appear
TASMAN - Solace
THE BOY - Please make me dance
THE CALLAS - The Callas
THE LAST DRIVE - Heavy Liquid
THIS FLUID - Heartbreak Hotel
YIANNIS KASSETAS & THE FUNK WIZARDS - FunkAbyss
ZEBRA TRACKS - A family picture from...

1980-2010
mad club®

level 0 _ pop rock
level 1 _ sports bar
dry room _ elektro, dubstep, hyper-post-meta-punk

Σε διάστημα ενός μόλις χρόνου, ο Nteibint έχει συνεργαστεί με μεγάλο αριθμό καλλιτεχνών με την ιδιότητα του παραγωγού, του συνθέτη, ή και των δύο. Στις πιο πρόσφατες δουλειές του συγκαταλέγονται remixes στους Jamie Lidell, Micachu, You Say Party! We Say Die! και Film. Ο Nteibint μίλησε με το VELVET λίγες μέρες πριν από το special live set, με τίτλο Velvet Crash, που θα παρουσιάσει στο 6 D.O.G.S. στις 19 Δεκέμβρη, στα πλαίσια του Χριστουγεννιάτικου VELVET party.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάτι βαρετό σε αυτό το πράγμα, απλά δεν υπάρχει κάτι μόνιμο. Ο τρόπος που γράφει κάποιος ηλεκτρονική μουσική σήμερα είναι σίγουρα πολύ διαφορετικός και πιο εύκολος από τον τρόπο που έγραφε κάποιος τις περασμένες δεκαετίες. Ίσως το μόνο βαρετό πράγμα στη σημερινή ηλεκτρονική σκηνή είναι ο επιτηδευμένος-υπερβολικός πειραματισμός, πράγματα που πολλές φορές γίνονται απλά για να σε εντυπωσιάσουν και στη μέση καταλαβαίνεις ότι δεν έχουν καμία ουσία.

Νιώθεις μέρος της Αθηναϊκής μουσικής σκηνής, ή προσπαθείς να είσαι αποστασιοποιημένος και να έχεις μια διεθνή προσέγγιση στα πράγματα;

Nteibint Athens. Μου αρέσει αυτό και είναι και το logo μου τον τελευταίο καιρό, πράγμα που μοιάζει περισσότερο με γηπεδικό τίτλο-φάρσα παρά με καλλιτεχνικό όνομα βέβαια... Ζω στην Αθήνα και μου αρέσει η μουσική εδώ, έχω γνωρίσει πολύ καλούς μουσικούς και νομίζω ότι όλο αυτό που λέμε «σκηνή» εξελίσσεται πολύ γρήγορα. Δεν είναι κακό να φες ότι ανήκεις κάπου, ότι από κάπου κρατάει η σκούφια σου.

Σκοπεύεις να υπογράψεις με κάποιο διεθνές label για να κυκλοφορήσεις κάτι;

Τον τελευταίο χρόνο δουλεύω ουσιαστικά για άλλους, πολύ remixing work. Το δικό μου υλικό θα είναι έτοιμο, πιστεύω, στις αρχές του νέου έτους. Ουσιαστικά, όταν κάνω ένα remix, πάντα συζητώ και για τη δική μου original μουσική, απλά δεν θέλω ακόμα να κυκλοφορήσω κάτι που να είναι διακοσμητικό και μια δικαιολογία για να κλείσω gigs. Τα δικά μου κομμάτια τα δουλεύω ένα χρόνο τώρα και νομίζω ότι το αποτέλεσμα θα σας αρέσει αρκετά. Δύο demo tracks βρίσκονται και κάπου στο google, χαμένα links που τα είχα στείλει κάπου και κατέληξαν να κυκλοφορούν κανονικά στο internet.

Ποια μελλοντικά σχέδια μπορείς να ανακοινώσεις;

Ετοιμάζω ένα live show για το καλοκαίρι. Ουσιαστικά ένα live όπου μεταφέρω ένα μουσικό studio στη σκηνή και παρουσιάζω τη διαδικασία σύνθεσης και παραγωγής. Βασικό ρόλο σε αυτό παίζουν τα φώτα και το σκηνικό που δημιουργείται με τη βοήθεια του συνεργάτη μου. Περισσότερα θα δείτε στην παρουσίασή του. Μουσικά, ελπίζω να ολοκληρώσω τα προσωπικά μου κομμάτια και κάποιες συνεργασίες που έχω ξεκινήσει. Τέλος, αν' ό,τι φαίνεται, more remixes will come soon.

Στο myspace σου χαρακτηρίζεις τη μουσική σου indie. Ποια είναι η δική σου αντίληψη για το όρο indie;

Indie / Club / Healing & Easy Listening, η πλήρης περιγραφή. Το indie ουσιαστικά είναι η κουλτούρα, η αισθητική, κάτι σαν ένα μικρό rock 'n' roll ή η μετεξέλιξη αυτού. Δεν νομίζω ότι έχει ιδιαίτερη σημασία αυτή η ταμπέλα, περισσότερο ίσως περιγράφει μια εποχή, αυτή τη μετεφηβική κατάσταση που ζούμε και βέβαια στο τέλος αποτελεί απλά άλλη μια κατηγορία για τις δισκογραφικές εταιρείες.

Έχεις κάνει ένα remix για τον Jamie Lidell. Πώς προέκυψε η συνεργασία;

Την περίοδο που η Warp θα κυκλοφορούσε τον καινούργιο του δίσκο διάβασα ότι ενδιαφερόταν για remixes στο πρώτο single, το "Little Bit of Feel Good". Είχαν ήδη κλείσει τον Mr Oizo και τον Senor Coconut, πράγμα που έδειχνε το μέγεθος της κυκλοφορίας και πήρα την απόφαση να φτιάξω ένα remix. Είχα μόνο τα vocals και έκανα όλη την παραγωγή από την αρχή. Τελικά το track είχε βγει πολύ καλό και πίστευα ότι θα τους αρέσει. Τους το έστειλα και μετά από 2-3 εβδομάδες έλαβα ένα e-mail, όπου μου ζητάγαν βιογραφικό, φωτογραφίες κ.τ.λ. Μετά από μία εβδομάδα μου έστειλαν και ένα συμβόλαιο για τη συνεργασία.

Ποιο είναι το πλέον βαρετό πράγμα στην ηλεκτρονική σκηνή σήμερα;

Δημιουργούνται πολύ γρήγορα trends, τόσο στον ήχο όσο και στην αισθητική της ηλεκτρονικής μουσικής. Με μεγάλη ευκολία όλοι πηγαίνουν προς μια κατεύθυνση, απλά με την ίδια ευκολία όλοι σταματούν.

JULIAN MARLEY

AWAKE TOUR 09

SUNDAY 20 DEC

Line up:

Julian "JuJu" Marley
(with band)

Razastarr

Jamerllada

Ιωσήφ Βάγγερ DJ SET

Guest Appearance:

Taki Tsan

PIMA για ΧΡΗΜΑ 2

DJ The Boy

Cinema at Avoδος stage

ΧΩΡΟΣ: CINEMA AT «ΑΝΟΔΟΣ STAGE»

ΠΕΙΡΑΙΩΣ 183 & ΠΑΛΛΑΝΤΟΣ 38, ΑΘΗΝΑ

ΕΝΑΡΞΗ: 20:00

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ €30 ΕΙΣΗΤΗΡΙΟ €35

ARTWORK BY SAN GRAPHICS (sanguaphics08@gmail.com)

ΧΟΡΗΓΟΙ: Mythos, Carlsberg, akto, SONIK, avopolis, KOSMOS 93.6, METROPOLIS, TICKETPRO, Public, TICKET HOUSE

THE VICTORIAN ENGLISH GENTLEMENS CLUB
Gentlemen στο ραντεβού τους!

Τρία χρονάκια μετά την κυκλοφορία του πρώτου τους άλμπουμ, οι Ουαίθι The Victorian English Gentlemens Club ξανακάνουν την εμφάνισή τους δισκογραφικά, με ανανέωση στο σχήμα τους, δηλαδή την αντικατάσταση της ντράμερ τους Emma Daman, αλλά και την προσθήκη ενός επιπλέον μέλους στο γκρουπ. Κάτι που αρχικά προκάλεσε ανησυχίες στους fans, οι οποίες εξαφανίστηκαν όταν έγινε γνωστό ότι οι ηχογραφήσεις του Love On An Oil Rig, δεύτερου άλμπουμ του γκρουπ, πραγματοποιήθηκαν με την παλιά σύνθεση. Ο ήχος τους γενικά μπορεί να μην άλλαξε ιδιαίτερα σε σχέση με το ομώνυμο ντεμπούτο, αλλά αναμφισβήτητα υπάρχει μια σημαντική βελτίωση κυρίως στην παραγωγή και στον όγκο του ήχου.

www.thevictorianenglishgentlemensclub.co.uk

LAS ROBERTAS

Από το Πουέρτο Ρίκο, οι Las Robertas κάλλιστα θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως οι Λατινοαμερικάνες Vivian Girls. Δισκογραφικά τίποτε για την ώρα, αλλά αναμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον. Τα έως τώρα ελάχιστα δείγματα πάντως είναι άκρως θετικά!

www.myspace.com/lasrobertas

SO COW
Μοσσοοο!

Πίσω από το όνομα So Cow υπάρχει ένας και μόνο μουσικός, ο Ιρλανδός Brian Kelly, με έντονη diy κουλτούρα, μια κι έχει κάνει αρκετά πράγματα μόνος του, μεταξύ των οποίων δύο cd άλμπουμ και αρκετά singles. Ο Brian σε κάποια φάση ζούσε στη Νότιο Κορέα και γι' αυτό πολλές από τις ηχογραφήσεις του έγιναν εκεί. Το ομώνυμο So Cow, που είναι ουσιαστικά το ντεμπούτο του LP (διαθέσιμο μόνο σε βινύλιο), είναι μια συλλογή από τα singles και eps που έχει κάνει. Πολύ ενδιαφέρον επίσης είναι και το covers ep, το οποίο διανέμεται δωρεάν (www.iamsocow.com/socowinashed.zip) και περιέχει διασκευές από Television Personalities, Kim Jung Mi, The Who, Fiddle Bambi, Annie Philippe, Big Monster Love και Tracey Ullman.

www.iamsocow.com

SURFER BLOOD
Καμία σχέση με το άθλημα

Προέρχονται από το Palm Beach της Florida και το όνομά τους είναι Surfer Blood... θα σου πεις τι δουλειά έχουν αυτοί οι «τουρίστες» εδώ; Πολύ εύκολο να το καταλάβεις, ακούγοντας το ντεμπούτο άλμπουμ τους, Astro Coast. Indie pop αμερικάνικης κουλτούρας, με επιρροές από Brian Wilson μέχρι Pixies, οι Surfer Blood -που πριν λίγο καιρό περιόδευαν στην Αμερική με τους Art Brut- φαίνεται πως είναι από τα πρώτα μέλη ενός νέου πυρήνα που σχηματίζεται σιγά-σιγά στη Florida, αποτελώντας ως πούμε, κατά κάποιον τρόπο, παράρτημα της σημερινής indie pop σκηνής της Νέας Υόρκης (Vivian Girls, Pains of Being Pure at Heart, Crystal Stilts, Blank Dogs, Cause Co-motion...). Όσο για το όνομα... όχι μόνο δεν έχουν καμία σχέση με surf, όπως λένε οι ίδιοι, αλλά κράζουν μάλιστα τους νέους που ασχολούνται με το surf καταστρέφοντας τα νεανικά τους χρόνια.

www.myspace.com/surferblood

LUMIERE BROTHER
Φως στο τούνελ

Όλα καλά έως τώρα, αλλά το άλμπουμ του μήνα φαίνεται να έρχεται από την εγχώρια αγορά και συγκεκριμένα τον θάνατο Χριστοδούλου ή αλλιώς Lumiere Brother. Το Fiction είναι ένα μελαγχολικότατο ποπ αριστούργημα με μεγάλη γκάμα μουσικών οργάνων, φθινοπωρινή ατμόσφαιρα και συγκινητικά φωνητικά από τον θάνατο, ακριβώς στην ένταση που χρειάζεται, συνοδευόμενα άψογα από μια εξαιρετική γυναικεία χορωδία. Αναμνήσεις πολλές, από τον κάποτε αποκαλούμενο ήχο της 4AD, τη σύγχρονη shoegaze και lo-fi pop σκηνή, καθώς και διάφορα folk pop σχήματα. Μεγάλο μερίδιο στην εξαιρετική αυτή δουλειά έχει και ο Ottomo, που επιμελείται της παραγωγής. Τέλος, όσον αφορά στον θάνατο, να πούμε ότι υπήρξε ιδρυτικό μέλος των Πατρικών Serpentine, από τους οποίους είχε περάσει και η αδερφή του, Monika.

www.myspace.com/lumierebrother

photo: Paco y Manolo

ENRIPIDIS AND HIS TRAGEDIES
No place like home...

Ενόψει της επικείμενης κυκλοφορίας του δεύτερου άλμπουμ του και της εμφάνισής του (με πλήρη μπάντα!) στο party του Velvet στο 6 D.O.G.S. στις 19 Δεκεμβρίου, ο πιο ακαταμάχητα φλύαρος (τουλάχιστον επί σκηνής!) και απέριττα μπαρόκ από τους τροβαδούρους/μαέστρους της indiepop μουσικής, απάντα σε μερικές ερωτήσεις.

Έχεις ξανακούσει το πρώτο σου άλμπουμ αφότου κυκλοφόρησε; Νιώθεις περήφανος γι' αυτό;
Είχα πολύ καιρό να τ' ακούσω και το ξανάκουσα πρόσφατα. Με έκανε να νιώσω περίεργα, σαν να έβλεπα μια φωτογραφία από κάποιο party που βρέθηκα μαζί με φίλους πριν από χρόνια. Έχει μια αθωότητα και έναν ερασιτεχνισμό, από τον οποίο απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο. Οι στίχοι αναφέρονται συχνά σε περιστατικά που έχουν παραμείνει μια για πάντα στο παρελθόν. Πιστεύω ότι ήταν ένα πολύ ειλικρινές ντεμπούτο, με όλα τα ελαττώματά του αλλά και με τη φρεσκάδα και τον ενθουσιασμό των πρωτάρηδων.

Σε ποιο στάδιο βρίσκεται το δεύτερο άλμπουμ σου; Μπορείς να μας μιλήσεις γι' αυτό;
Αυτή τη στιγμή τελειώνουμε τις ηχογραφήσεις. Είναι αρκετά πιο πολυπλοκό αλλά και πιο ποπ από τον πρώτο δίσκο, με πολλές συνεργασίες με μουσικούς από άλλα συγκροτήματα και πολλά διαφορετικά όργανα (και φαντάσου, έχει ΚΑΙ κιθάρες!).

Πώς νιώθεις όταν δίνεις συναυλίες στην Αθήνα; Νιώθεις περισσότερο τρακ ή είσαι πιο χαλαρός;
Μου άρεσε πάρα πολύ όταν παίζω στην Αθήνα. No place like home, όπως λένε.

Αν έπρεπε να χρησιμοποιήσεις μόνο ένα επίθετο για να χαρακτηρίσεις τη μουσική σου ποιο θα ήταν;
Κωμικοτραγική!

Ποιο είναι το πιο συγκινητικό πράγμα που σου έχουν πει για τα τραγούδια σου;
Η αλήθεια είναι πως αυτή τη στιγμή δε θυμάμαι.

Ποια είναι τα τελευταία ακούσματα ή συναυλίες που σε συνεπήραν;
Με συγκίνησε πολύ η συναυλία του Neil Hannon των Divine Comedy στο Faraday Festival στην Ισπανία. Έπαιξε μόνο με πιάνο και κιθάρα και παρόλ' αυτά ήταν ανατριχιαστικός. Απέδειξε ότι οι συνθέσεις του έχουν την πατίνα του κλασικού. Μου άρεσε πολύ το EP των The Pains of Being Pure at Heart, γιατί μου θύμισε την πολυαγαπημένη Sarah Records.

Με ποια άτομα θα ήθελες πολύ να συνεργαστείς;
Δεν κάνω τέτοιου είδους σκέψεις. Είμαι χαρούμενος με το να συνεργάζομαι με τους ανθρώπους που ήδη συνεργάζομαι. Παρόλ' αυτά, ένα ντουέτο με την Amelia Fletcher (σ.σ. τραγουδίστρια των Talulah Gosh/Heavenly/Marine Research/Tender Trap) πολύ θα το ήθελα!

Πώς νιώθεις σήμερα στη Βαρκελώνη μετά από τόσο καιρό; Σκέφτεσαι να παραμείνεις;
Η αλήθεια είναι ότι έχω ανάμεικτα συναισθήματα για τη Βαρκελώνη. Όπως κάθε μέρος όπου έχεις μείνει αρκετό καιρό, μ' έχει κουράσει λίγο, έχει χάσει μέρος της φρεσκάδας της για μένα. Από την άλλη όμως, πλέον έχω πάρα πολλούς φίλους με τους οποίους συνεργάζομαι και παίζω μουσική, πολύ περισσότερους απ' ό,τι πριν από δύο χρόνια. Και αυτό είναι πολύ σημαντικός λόγος για να θέλω να παραμείνω... και φυσικά κάθε καλοκαίρι έχουμε το Primavera Sound και το Faraday Festival!

Ποιος είναι ο μεγαλύτερός σου φόβος και το μεγαλύτερό σου ελάττωμα και πόσο επηρεάζουν τον τρόπο που ζεις και δημιουργείς;
Δεν ξέρω τι είναι χειρότερο, αλλά σίγουρα είμαι ανυπόμονος, τσαπατσούλης, ζηλιάρης και μελαγχολικός. Φοβάμαι τη μοναξιά και τη λήθη. Τώρα το πώς επηρεάζουν τη ζωή μου... τα συμπεράσματα δικά σου.

Women in music: δώσε μας το πάνθεόν σου.
Kate Bush, Nico, Marianne Faithfull, Etta James, Bjork, Nina Simone, The Shangri-Las, The Shirelles.

BAZOOKA

Οι Bazooka είναι μία από τις νεότερες μπάντες της Αθηναϊκής σκηνής. Ο ήχος τους είναι ένα μείγμα ωμού post punk, με grunge, garage και noise επιρροές, που ακούγεται αριστουργηματικά εκκωφαντικός χάρη στα δύο drum sets που χρησιμοποιούν. Το VELVET συστήνει ένα από τα μεγαλύτερα μουσικά κολλήματά του:

Ετοιμάζετε το debut album σας. Ποια είναι η μεγαλύτερη δυσκολία που έχετε αντιμετωπίσει μέχρι τώρα;

Ο περιορισμένος χρόνος που είχαμε για να ολοκληρώσουμε την ηχογράφηση.

Ποιος είναι ο πιο ακριβής χαρακτηρισμός που έχετε ακούσει ή έχετε διαβάσει για τη μουσική σας;

Έχουμε ακούσει διάφορα, αλλά τίποτα από αυτά δε μας εκφράζει. Βασικά πάντα είχαμε ένα θέμα με τους χαρακτηρισμούς...

Τον τελευταίο καιρό υπάρχει ένα hype για τους Bazooka. Πόσο σας ενδιαφέρει αυτό και πώς βλέπετε τη λειτουργία του hype;

Δεν το έχουμε παρατηρήσει γενικά. Πάντως αν υπήρχε κάποιο hype γύρω από το όνομά μας, στα live δεν θα είχαμε 50 άτομα, αλλά 250... Γενικά όμως πάντα μας ενδιέφερε να ακουστεί η μουσική μας σε όσο περισσότερο κόσμο γίνεται, αν αυτό εννοεί.

Τι αισθάνεστε πως είναι το μεγαλύτερο προτέρημα και ποιο το μεγαλύτερο μειονέκτημα της Αθηναϊκής σκηνής;

Δεν μπορούμε να σου μιλήσουμε για προτερήματα και μειονεκτήματα αυτή τη στιγμή, καθώς η σκηνή που υπάρχει βρίσκεται σε πολύ πρώιμο στάδιο. Υπάρχουν μουσικοί όπως ο Larry Gus, οι Callas, ο The Boy κ.ά. που τα σπάνε, αλλά μια μουσική σκηνή προϋποθέτει και το ανάλογο κοινό. Στα περισσότερα live που έχουμε κάνει και που έχουμε πάει, η πλειοψηφία του κοινού είναι παιδιά από άλλα συγκροτήματα και φίλοι/γνώστοί του συγκροτήματος που παίζει. Δεν τα λέμε αυτά γκρινιάζοντας. Οι περισσότερες σκηνές κάπως έτσι ξεκίνησαν. Το θετικό στην υπόθεση είναι ότι τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες από ανθρώπους που έχουν όρεξη και γουστάρουν πολύ αυτό που κάνουν και φαίνεται πως όλο και περισσότερος κόσμος αρχίζει σιγά-σιγά να ενδιαφέρεται γι' αυτά που γίνονται.

Ποια είναι η πιο έντονη μουσική ανάμνηση από την εφηβεία σας;

J.J.: Η συναυλία των Mudhoney στο Gagarin.

Boni Lenox: Δύο είναι! Η πρώτη φορά που άκουσα το Daydream Nation των Sonic Youth και το Bullhead των Melvins. **John Garis:** Όταν πρωτοάκουσα από Big Black το Songs About Fucking και νόμιζα ότι τα beats που άκουγα ήταν παιγμένα από drummer! Κωλογούσταρα τελικά όταν κατάλαβα ότι ήταν drum machine, γιατί νόμιζα πως το drum machine δεν υπήρχε στο punk. Με έκανε να συμπληρώσω τον θόρυβο και τον ηλεκτρονικό ήχο!

Περιγράψτε το απόλυτο line-up για το ιδανικό live που θα μπορούσε να αλλιάξει τη ζωή κάποιου.

Black Flag, Nirvana, Stooges, Sonic Youth, Lightning Bolt και Melvins στο Βόλο, μπροστά από τις τρεντο-καφετέριες της παραλίας. Σίγουρα όλο και κάποιου τη ζωή θα αλλίαζε.

Ποιο θεωρείτε ως το δυνατότερο χαρακτηριστικό της μπάντας;

Μέχρι στιγμής μας ήνε για την ένταση του ήχου μας στα live. Οπότε μάλλον αυτό θα είναι.

Ποια βλέπετε ως την πιο ενεργή και αξιόλογη μουσική σκηνή στον κόσμο αυτή τη στιγμή και θα θέλατε να είστε μέρος της; Δεν υπάρχει κάποια μουσική σκηνή που να μας κεντρίζει ιδιαίτερα το ενδιαφέρον αυτή τη χρονική περίοδο. Υπάρχουν βέβαια φανταστικά γκρουπ και μουσικοί! Για την ώρα θα γουστάρουμε να είμαστε μέρος μιας Αθηναϊκής σκηνής με πολλά γκρουπ, φανζίν, χώρους για live και κόσμο παρωμένο για τη μουσική!

Πείτε μας τα 5 μουσικά σας κολλήματα αυτή τη στιγμή.

Wipers, Lightning Bolt, Minor Threat, Nisennenmondai, Wavves.

Τι σας κάνει να βαριέστε μέχρι ανδίας στη μουσική;

Boni Lenox: Η ανέραστη μουσική.

John Garis: Το εφέ στη φωνή του Kanye West.

J.J.: Η funk και η soul.

We got to keep Jah fire burning!!! JULIAN "JUJU" MARLEY AWAKE Tour 09

Μία από τις ανερχόμενες δυνάμεις της reggae μουσικής σκηνής έρχεται στη χώρα μας για δύο μεγάλες βραδιές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Ο γιος του αζεπέραστου Bob Marley, ο μοναδικός Julian "JuJu" Marley, θα βρεθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα με τον ολοκαίνουργιο δίσκο του "Awake". Ο Julian "JuJu" Marley θα μας ταξιδέψει στις ακτές της Αφρικής και στις ρίζες του, μέσα από το δικό του roots/reggae ήχο, στον οποίο έχει ενσωματώσει έντονα στοιχεία, όπως street-energy hip-hop και R'n'B. Ένα set με έντονα beats και φωνητικά, εμπνευσμένο από την ίδια τη ζωή και την πνευματικότητα που διακρίνει τον Julian Marley, άξιο συνεχιστή της μεγάλης μουσικής παράδοσης της οικογένειας Marley. Το line up για την Αθήνα συνεχίζεται με ένα από τα πιο ιδιαίτερα και πρωτοποριακά συγκροτήματα hip-hop της χώρας μας! Οι Razastarr, άμεσα συνδεδεμένοι με τις ρίζες της hip-hop κουλτούρας στην Ελλάδα κι από τους λίγους επηρεαστές της, επιστρέφουν δυναμικά για ένα live που θα μας μείνει αξέχαστο. Για το τέλος οι ανερχόμενοι Jamerllada, έπειτα από ένα δυνατό live δίπλα στους Gogol Bordello στο Rockwave 09 και μια μεγάλη νύχτα πηλαί στους Jah Shaka & Gregory Isaacs στις 5 Δεκεμβρίου, είναι έτοιμοι να μας ξεσηκώσουν με έναν συνδυασμό reggae, funk, hip-hop και R'n'B. Μετά το live θα ακολουθήσει party με τον Ιωσήφ Βάγγερ, DJ του Kosmos Radio 93,6. Στη Θεσσαλονίκη, τον Julian "JuJu" Marley, θα συνοδέψουν οι Global Vibe, ένα από τα γνωστότερα κι ιστορικότερα reggae/ska/dub συγκροτήματα της συμνητεύουσας. Ετοιμαστείτε λοιπόν για μια μοναδική reggae βραδιά, με έντονο άρωμα Τζαμάικας αλλά και hip-hop!

Αθήνα

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου

Cinema at «Ανοδος Stage»

Πειραιώς 183 & Πάλλαντος 38, Αθήνα

Προώληση εισιτηρίων

Ticket House - Public - www.ticketpro.gr

Τιμή προώλησης: 30€

Ταμείο: 35€

Θεσσαλονίκη

Δευτέρα 21 Δεκεμβρίου

Block 33

26ης Οκτωβρίου, Θεσσαλονίκη

Προώληση εισιτηρίων

Ticket House - Metropolis - Musicland

(Μητροπόλεως 102) - Block 33 box office

Τιμή προώλησης: 25€

Ταμείο: 30€

e-ticket: 20€

Ειρκτή

Περισσότερο από μια απλή ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία, η Ειρκτή αποτελεί τη βασική αιχμή μιας θεώρησης για τη μουσική που μας αρέσει. Για αυτή τη μουσική, την οποία χρόνια τώρα ακούμε, παρακολουθούμε, αγαπάμε και στηρίζουμε...

Έτσι περιγράφουν την Ειρκτή, τη νεοσύστατη ελληνική ανεξάρτητη δισκογραφική εταιρεία, τα άτομα που τη δημιούργησαν. Ο χώρος στον οποίο ανήκουν τα συγκροτήματα της εταιρείας είναι αυτός που οι Γάλλοι ονόμασαν Cold Wave και οι περισσότεροι από εμάς γνωρίσαμε ως dark wave, post punk ή minimal synth. Ήχος ηλεκτρονικός, ως επι το πλείστον σκοτεινός, που πολλοί σύγχρονοι φωστήρες μουσικογραφιάδες θα χαρακτήριζαν ντεμοντέ, ξεχνώντας βέβαια ότι στη μουσική δεν υπάρχουν όρια και κανόνες. Ο βασικός σκοπός είναι η κυκλοφορία κάποιων έργων που έως τώρα ήταν δυσεύρετα, είτε γιατί οι αυθεντικές εκτελέσεις είχαν εξαντληθεί, είτε γιατί οι ηχογραφήσεις δεν κυκλοφόρησαν ποτέ ή είχαν κυκλοφορήσει με τη μορφή κασέτας. Η Ειρκτή στηρίζει το βινύλιο και όλες οι έως τώρα κυκλοφορίες είναι στη μορφή αυτή. Τα κομμάτια είναι περιορισμένα και πάντοτε αριθμημένα. Από Έλληνες καλλιτέχνες έχουμε:

- Την επανακυκλοφορία του μοναδικού άλμπουμ των **Χωρίς Περιδέραιο** (έχω αναφερθεί σ’ αυτούς σε παλαιότερο τεύχος του Velvet), με τίτλο Χορός Για Μουσική, που για άλλη μια φορά είναι sold out.
- Την επανακυκλοφορία του επτάιντσου των **Metro Decay**, με τα κομμάτια Κεϊμήλια/Σκιές, που είχε κυκλοφορήσει αρχές των 80s από την Creep, αρκετά χρόνια εξαντλημένο και περιζήτητο. Προσωπικά θεωρώ το κομμάτι Σκιές ως ένα από τα σπουδαιότερα ελληνόφωνα κομμάτια της ανεξάρτητης σκηνής.
- Την επανέκδοση του άλμπουμ του **Alexandros**, με τίτλο Data, που είχε κυκλοφορήσει στα μέσα της δεκαετίας του 80 από την Πατρινή 80’s Ways Records. Ο Alexandros, ένας καλλιτέχνης άγνωστος στους περισσότερους, κινείται στον χώρο της minimal electronic μουσικής.

Οι υπόλοιπες κυκλοφορίες είναι από Γάλλους καλλιτέχνες, προσεκτικά επιλεγμένες και εξίσου σημαντικές όσο οι ελληνικές:

- **Parallèles de Montsçgur**: επτάιντσο με τέσσερα ακυκλοφόρητα κομμάτια, ενός σπουδαίου cold wave γκρουπ από το Montpellier.
- **Die Bunker**: επανακυκλοφορία της πρώτης κασέτας τους, σε μορφή άλμπουμ βινυλίου. Ένα κλασικό minimal synth έργο.
- **Brigade Internationale**: έκδοση της δυσεύρετης κασέτας του συγκροτήματος σε μορφή βινυλίου για πρώτη φορά. Τους δίσκους αυτούς μπορεί κανείς να τους βρει σε επιλεγμένα δισκοπωλεία ή απευθείας στην ιστοσελίδα της εταιρείας. Όσοι ενδιαφέρεστε, προλάβετε τους πριν εξαντληθούν. Είναι μοναδικά αποκτήματα είτε για όσους αγαπούν τον σκοτεινό ηλεκτρονικό ήχο, είτε ως συλλέκτες ψάχνουν κάποια κομμάτια που είναι χρόνια εξαντλημένα και δεν είναι διαθεσιμμένοι να ξοδέψουν υπέρογκα ποσά για να τα αποκτήσουν. Για να πάψει επιτέλους η μουσική να είναι εμπόρευμα και μέσο για κόνωμα κάποιων πονηρών. Διανύουμε και περίοδο οικονομικής κρίσης αλλιώςτε!

Sonic Youth

Λίγες μέρες μετά την παρουσίαση του πρώτου τους E.P. με τίτλο Secondhand Youth και το super live τους στο 6 D.O.G.S., οι Exposed By Observers τα είπαν με το Velvet:

Μετά από πολλές αναβολές το EP σας κυκλοφόρησε. Το καλό πράγμα αργεί; Πώς αισθάνεστε τώρα που ολοκληρώθηκε το πράγμα; Mas έτυχαν διάφορα με το artwork και την κοπή, βιαστήκαμε κι εμείς και πλέγαμε ότι θα έβγαине από τον Φεβρουάριο. Αποφασίσαμε τον Ιούνιο να το δώσουμε για free download μέχρι να βγει επισήμως, γιατί θέλαμε να μοιραστούμε το αποτέλεσμα με τον κόσμο, να «φύγει από πάνω μας». Είναι καλύτερα να έχεις μια επίσημη κυκλοφορία, παίρνεις κριτικές (καλές ή κακές) με τις οποίες σε μαθαίνει περισσότερος κόσμος και δεν υπάρχει απλά ένας φάκελος με τα mp3 σου κάπου στον υπολογιστή.

Είχατε ξεκινήσει τα δύο ξαδέλφια (Μάριος-Παναγιώτης) και στη συνέχεια μπήκε ο Στράτος παίζοντας κιθάρα. Τι άλλαξε στο συγκρότημα; Η μπάντα ανέβηκε σε επίπεδο πολλή σκαλιά, πράγμα που μας το είχαν πολλοί μετά από το πρώτο μας live μαζί του. Εμείς μπορεί να έχουμε τις ιδέες για τα κομμάτια, αλλά ο Στράτος ξέρει πολλά τεχνικά πράγματα, τα οποία αυτομάτως δίνουν στις ιδέες-κομμάτια μας άλλο «αέρα». Και αυτό θα φανεί στον πρώτο μας δίσκο περισσότερο. Του χρωστάμε πολλά και πλέον είναι τόσο “exposed” όσο κι εμείς.

Συνεργάζεστε από την αρχή με τον Νίκο Τριανταφύλλου (Sonic Playground), έναν από τους σημαντικότερους παραγωγούς της ελληνικής, ας πούμε indie σκηνής. Πόσο σας έχει βοηθήσει αυτό; Είναι ο πρώτος που πίστεψε σ’ εμάς, μας έφερε σ’ επαφή με τον Στράτο, περνάει άπειρες ώρες μαζί μας στο studio χωρίς κάποιο ουσιαστικό οικονομικό όφελος. Mas έχει μάθει πολλά, έχουμε ακούσει μουσικές που δεν θα τις ακούγαμε με τίποτα μόνοι μας και μας βοήθησε να δούμε κάποια πράγματα από διαφορετική οπτική γωνία. Πιστεύουμε ότι είναι ο μόνος παραγωγός στην Ελλάδα που θα μπορούσαμε να δουλέψουμε μαζί και να βγει κάτι καλό, γιατί ξέρει τι θέλουμε να κάνουμε στη μουσική μας και αυτό είναι το πιο σημαντικό σε έναν παραγωγό για εμάς, πέρα από τις γνώσεις.

Ο τρόπος που ενορχησιτώνετε τα τραγούδια σας έχει σαν αποτέλεσμα να βγάξετε έναν δικό σας ήχο. Ποιες είναι οι αναφορές σας; Οι ήρωές μας πλέον είναι οι Soulwax, οι οποίοι κάνουν κάτι τόσο χορευτικό, αλλά ταυτόχρονα κάτι τόσο punk-rock. Justice, Daft Punk, Lcd Soundsystem, The Streets, Hot Chip, Test Icicles, Atari Teenage Riot, Crystal Castles, Boys Noize, είναι μερικές τελευταίες αναφορές μας. Είναι όλα αυτά που προσπαθούμε να συνδυάσουμε στη μουσική μας.

Θυμόμαστε από το περσινό Velvet Bus δύο ιδιαίτερα σκηνικά: το ένα όταν ο Μάριος μέσα στο πούλμαν έπαιξε με ακουστική κιθάρα ένα τραγούδι σας και το δεύτερο στα Λαγκάδια, όταν κάνατε ένα υπέροχο πειραματικό krautpsyche intro. Θα ακούσει ο κόσμος κάτι τέτοιο από εσάς στο μέλλον; Πλέον έχουμε γράψει 30 κομμάτια για τον πρώτο μας δίσκο, άλλα σε προχωρημένο επίπεδο και άλλα σε φάση demo. Τα μισά από αυτά είναι διάφοροι πειραματισμοί μας σε διαφορετικά μουσικά πεδία. Επίσης, προσπαθούμε εκμεταλλευόμενοι τεχνολογίες τόσο παλιές όσο η κιθάρα, τα hardware synths & sequencers και παραδοσιακές τεχνικές ηχοηψίας και επεξεργασίας του ήχου, αλλά και νέες, όπως οι υπολογιστές και τα διάφορα προγράμματα, να έχουμε μια μεγάλη παλέτα εκφραστικών μέσων. Οπότε τίποτα δεν αποκλείεται, μπορεί να έχουμε κομμάτια από dubstep μέχρι shoegaze στον δίσκο. Το σημαντικό είναι να χωρέσουμε όλες τις επιρροές και μουσικές μας εμμονές και να τις προσαρμόσουμε στο δικό μας ύφος, χωρίς να φαίνεται ξένο και χωρίς να μπερδεύει αυτόν που το ακούει για τη μουσική ταυτότητα της μπάντας.

Πού μπορεί κάποιος να βρει το EP σας; Στα live μας, στα κεντρικά μικρά δισκοπωλεία και από το site της play our music (playourmusic.net), σε πρώτη φάση. Έπειτα στα μεγάλα δισκοπωλεία.

Lixed Ever After

Με αφορμή τη νέα ταινία του Spike Jonze, “Where the Wild Things Are” και το soundtrack αυτής, που έκανε η Karen O και θα κυκλοφορήσει σύντομα, θυμόμαστε πώς τα παιδικά τραγούδια συσχετίζονται με το νέο rock και την παγκόσμια εναλλακτική σκηνή.

σισε -στο πρώτο της solo project- να συνεργαστεί με μια ερασιτεχνική παιδική χορωδία και να δημιουργήσει την μπάντα Karen O and The Kids, που τραγουδά και το soundtrack της νέας ταινίας του Spike Jonze “Where the Wild Things Are”. Στην προσπάθειά της τη βοήθησαν οι Bradford Cox (Deerhunter), Dean Fertita (Queens of the Stone Age, The Dead Weather, The Raconteurs), Aaron Hemphill (Liars), Greg Kurstin (The Bird and the Bee), Jack Lawrence (The Dead Weather, The Raconteurs, The Greenhornes) και πολλοί άλλοι μουσικοί της παγκόσμιας εναλλακτικής σκηνής. Προφανώς και η δημιουργία παιδικών τραγουδιών είναι δελεαστική για πολλούς καλλιτέχνες, αλλά και όταν δεν φτιάχνουν τραγούδια για παιδιά αρέσκονται να τραγουδάνε γι’ αυτά, αν κρίνουμε από τις συμμετοχές των μουσικών στο “Pancake Mountain”. Αυτή η παιδική εκπομπή της αμερικανικής τηλεόρασης έχει φιλοξενήσει live performances από μπάντες όπως οι Deerhoof και οι Elf Power, οι Arcade Fire και οι Kaiser Chiefs. Έτσι, λοιπόν, όταν βλέπω για μια μπάντα το χαρακτηρισμό «ακούγεται σαν μουσική για παιδιά», επειδή είναι έντονα μελωδική, έχει παραμυθικές αναφορές και αφηγηματικούς στίχους (όπως π.χ. κάνουν μαγικά οι Le Page στην Ελλάδα), δεν μπορώ παρά να θεωρήσω ότι πρόκειται μόνο για μια σπουδαία φιλοφρόνηση. Τα παιδικά zero’s επιβάλλουν κιθαριστικές μελωδίες, έτσι μπορούμε όλοι να τα απολαμβάνουμε απενοχοποιημένα, μαζί με ένα ποτήρι γάλα και μια φέτα ψωμί με βούτυρο και πραλίνα φουντουκιού.

«Φοβάμαι. Πες μου μια ιστορία πριν κοιμηθώ»: αυτή είναι μια ανάμνηση των περισσότερων από τα παιδικά τους χρόνια. Η σχέση όλων με τα παραμύθια είναι πολύ ιδιαίτερη και σε ένα βαθμό ποτέ δεν τελειώνει, όσα χρόνια και αν περάσουν. Και επειδή οι παραμυθικές αναφορές είναι αυτές που δίνουν μια παιδικότητα και ομορφαίνουν τη ζωή όλων, δεν είναι τυχαία και παράξενη η απήχση που έχει η indie παιδική μουσική. Ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η συλλογή “Colours Are Brighter”. Με αφορμή την προσπάθεια να συλλέξουν χρήματα για την οργάνωση “Save the Children”, το 2006, μια all-star ομάδα indie συγκροτημάτων έγραψε παιδικά τραγούδια κάτω από την ηγεσία των Belle and Sebastian, που ήταν υπεύθυνοι για το project. Το αποτέλεσμα της συνεργασίας αυτές ήταν μια ηλιόδα παιδικών τραγουδιών, που μπορούσαν να ευχαριστήσουν τα indie παιδιά και να εθίσουν τους εναλλακτικούς γονείς. Γιατί σίγουρα μπορεί να φανεί παράξενο σε κάποιον μια μεγάλη μπάντα σαν τους Franz Ferdinand να τραγουδά ένα κομμάτι για ένα υπέρβαρο παιδί, που έτρωγε ασαμάντα τούρτες, όπως έκανε στο “Jackie Jackson” και μάλιστα σε country style, αλλά η αλήθεια είναι ότι το track αυτό δεν υπολείνεται σε τίποτα των άλλων τραγουδιών τους. Στην εν λόγω συλλογή, κάθε απωθημένο από την παιδική τους ηλικία βγάζουν μεταξύ άλλων οι Four Tet, με το “Go Go Ninja Dinosaur”, οι Kooks με το “The King and I”, οι Flaming Lips με το “The Big Ol’ Bug Is The New Baby Now” και οι Belle and Sebastian με το “The Monkeys Are Breaking Out the Zoo”. Αλλά η ιστορία δεν σταματά εκεί. Στο Βέλγιο, μια παιδική χορωδία κοριτσιών με το όνομα Scala & Kolacny Brothers, παίρνει γνωστά άσματα του σύγχρονου rock και τα περνά μέσα από το παιδικό πρίσμα, με αποτέλεσμα όλο το project να έχει κάνει διασκευές-αριστουργήματα. Μία ακρόαση στο κλασικό “Creep” των Radiohead είναι αρκετή για να πειστεί ο καθένας. Μεταξύ των συγκροτημάτων που η συγκεκριμένη χορωδία έχει διασκεύασει στα πέντε album της, μπορεί κάποιος να βρει τους Nirvana, τους Verve και τους Divinyls. Πρόσφατα και περίτεχνα, η Karen O των Yeah Yeah Yeahs αποφά-

η ΖΗΤΑ παρουσιάζει:

A time to mourn
10 - 13, 17 - 20, 26 - 29 Δεκεμβρίου 2009, 21:30

KINHTHPAS ΣΤΟΥΝΤΙΟ
Artistic Residency Centre, 210 9248328
Ερεχθείου 22, Ακρόπολη (μετρό Ακρόπολη)

στον χώρο της μουσικής, η ΖΗΤΑ παρουσιάζει μια σειρά από έργα που αναφέρονται στην τέχνη και στην κοινωνία. Η έκθεση αποτελεί μια προσπάθεια να προσεγγιστούν οι έννοιες της μνήμης, της ταυτότητας και της αλήθειας. Τα έργα είναι διατεταγμένα σε δύο αίθουσες, όπου ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει μια ποικιλία από εικαστικά, φωτογραφικά και βινυλικά έργα. Η ΖΗΤΑ είναι μια πλατφόρμα που στοχεύει στην προώθηση της σύγχρονης τέχνης και στην παροχή ενός χώρου για την έκθεση και την πώληση έργων. Η έκθεση «A time to mourn» είναι μια σημαντική στιγμή για την ΖΗΤΑ, καθώς παρουσιάζει μια σειρά από έργα που αναφέρονται στην τέχνη και στην κοινωνία. Η έκθεση αποτελεί μια προσπάθεια να προσεγγιστούν οι έννοιες της μνήμης, της ταυτότητας και της αλήθειας. Τα έργα είναι διατεταγμένα σε δύο αίθουσες, όπου ο επισκέπτης μπορεί να απολαύσει μια ποικιλία από εικαστικά, φωτογραφικά και βινυλικά έργα. Η ΖΗΤΑ είναι μια πλατφόρμα που στοχεύει στην προώθηση της σύγχρονης τέχνης και στην παροχή ενός χώρου για την έκθεση και την πώληση έργων.

ΘΡΙ ΣΙΕΤΙ
INDEPENDENT RECORD STORE

stocking new and used titles in house,
techno, minimal, electro, dubstep, hip hop,
instrumental beats, reggae, disco, balearic, italo,
wave, jazz, funk, soul, afro, latin,
experimental electronics and more

360records.gr
elasidon 29
gazi, athens
tel: 210 345 3307
metro: kerameikos

Who is afraid OF HOLY MUSTACHE?

Ξεκίνησε πουλώντας στο Meet Market vintage ρούχα της προσωπικής του συλλογής, προερχόμενα από το Λονδίνο. Όσο αυτό εξελισσόταν, άρχισε να διοργανώνει ατομικά market events, στα οποία προβάλλονται videos και b movies. Κάνει επίσης θεματικά parties με dresscodes που ενδυναμώνουν την αφοσίωσή του στη vintage και "b" μόδα. Στήνει φωτογραφήσεις με έντονο το στοιχείο της πρόκλησης. Είναι ένας έξυπνος έμπορος που χρησιμοποιεί απενοχοποιημένα τις λέξεις «παζάρι» και «μουστάκι». Αγαπάει αυτό που κάνει και δεν προσπαθεί να το παρουσιάσει σαν κάτι άλλο από αυτό που είναι. Φροντίζει όμως να το «ντύνει» με αρκετή φαντασία και τόλμη, και το περιτύλιγμα αυτό είναι τουλάχιστον ελκυστικό. Πιστεύει λίγο παραπάνω απ' όσο θα 'πρεπε στη δυναμική του ελληνικού αγοραστικού κοινού, αλλά ίσως κι αυτή η εντύπωση που αφήνει να είναι ένα ακόμα επιχειρηματικό trick, προκειμένου να το κερδίσει.

Σ' αυτό το τεύχος του Velvet, ο Holy Mustache πρωταγωνιστεί και κάνει styling σε ένα editorial του οποίου έμπνευση κι αναφορά αποτέλεσε ο Tarantino. Η στήλη τον συνάντησε για να μάθει αν τελικά πρέπει να τον φοβόμαστε:

Υποστηρίζεις αρκετά καλή με την persona σου αυτό που δημιουργείς. Τα events κι οι φωτογραφήσεις που κάνεις «κλείθουν» ακόμα και συντηρητικούς καταναλωτές. Δίνεις την εντύπωση ότι δεν σ' ενδιαφέρει τόσο το να ντύσεις κάποιον, όσο το να του κάνεις styling. Ισχύει; Λατρεύω να παίζω και να εμπνέω με το styling, αλλά ο στόχος είναι να φορέσουν κομμάτια μου ακόμα και οι πιο συντηρητικοί. Θέλω να μπει το vintage στοιχείο στην κουλτούρα τους.

Το γεγονός ότι το vintage clothing ναι μεν δεν θα πεθάνει ποτέ, ωστόσο η υψηλή μόδα εδώ και δύο χρόνια -και κατ' επέκταση το streetwear- σιγά-σιγά απομακρύνονται από τις σαφείς αναφορές σε περασμένες δεκαετίες, πώς το χειρίζεσαι;

Δεν μ' ενδιαφέρει το copy-paste παιδιότερων τάσεων, αλλά ένα δημιουργικό mash-up των στοιχείων ανάλογα με την προσωπικότητα και τη φαντασία του καθενός.

Επεμβαίνεις αισθητικά στα vintage κομμάτια που εμπορεύεσαι; Να περιμένουμε κομμάτια HM μερικώς ή πλήρως τροποποιημένα;

Μου αρέσει να συλλέγω κι όχι να επεμβαίνω. Πολλοί πελάτες μου κάνουν επεμβάσεις σε κομμάτια μου, καθώς πολλοί είναι στυλίστες και σχεδιαστές. Αυτό μ' εξιτάρει, γιατί φαντάσου ένα κομμάτι που σχεδιάστηκε από κάποιον, ανακαλύφθηκε από τον Holy κι έβαλε την τελευταία πινελιά αυτός που τελικά θα το φορέσει. Το 3 είναι μαγικός αριθμός.

Ο φетиχισμός πόσο πολύ σχετίζεται με την αισθητική σου; Είναι ζητούμενο ή προκύπτει;

Ο φетиχισμός πλανάται ανέμελα, αλλά δεν είναι το ζητούμενο. Απλά θυμίζει έμμεσα ότι πολλές φορές οι σχέσεις μας με τα ρούχα και τα accessories είναι άκρως φетиχιστικές.

Facebook group:
I Love HOLY MUSTACHE VINTAGE
[myspace.com/holym](https://www.myspace.com/holym)
[myspace.com/popupboutique](https://www.myspace.com/popupboutique)

Holy XXX-Mas Market, από 13 έως και 16 Δεκεμβρίου στο Intrepid FOX, 14.00 - 23.00

NAUTICA STORES: ΚΗΦΙΣΙΑ • Ν. ΕΡΥΘΡΑΙΑ • ΜΑΡΟΥΣΙ • Ν. ΨΥΧΙΚΟ • ΦΙΛΟΘΗ • ΚΟΛΟΝΑΚΙ • ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΓΛΥΦΑΔΑ • ΠΕΙΡΑΙΑΣ
• ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΒΟΛΟΣ • ΑΡΑΧΟΒΑ • ΖΑΚΥΝΘΟΣ • ΗΡΑΚΛΕΙΟ • ΜΥΚΟΝΟΣ

NAUTICA

HOLY'S WORLD

Clothes & Accessories: Holy Mustache Vintage

Styling: Holy Mustache

Models: Andreas & Roza

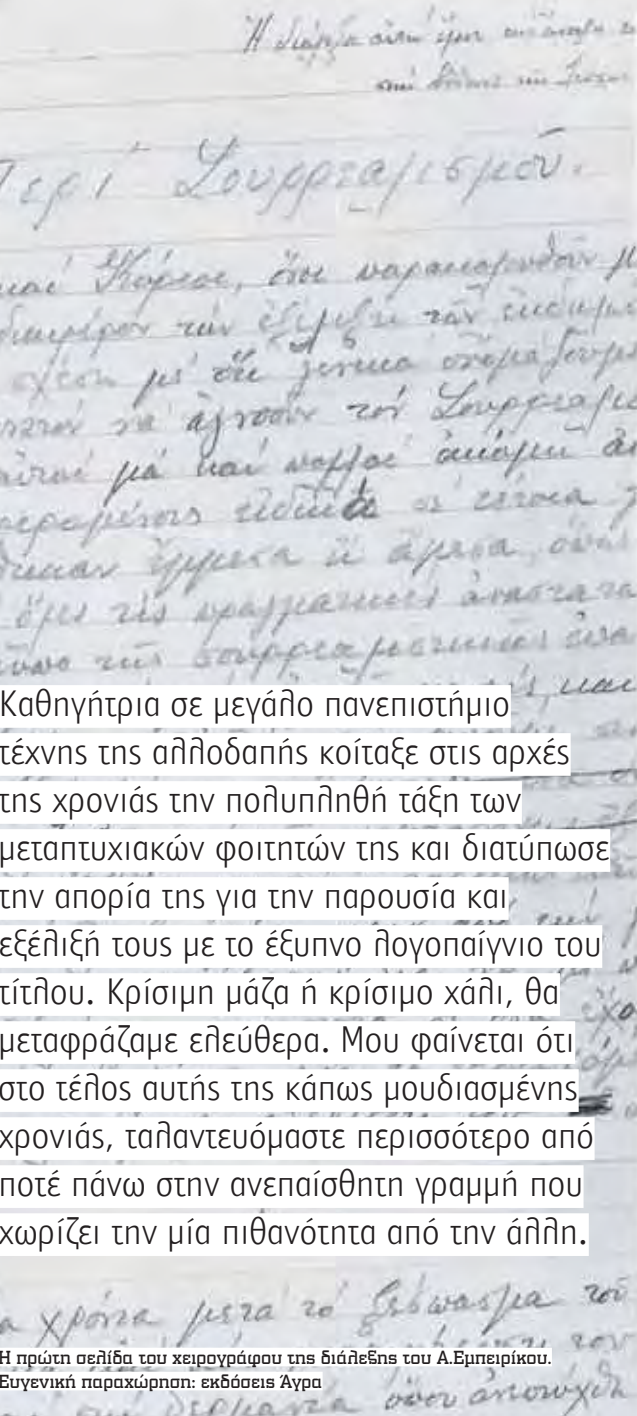
Photographer: Amaryllis Koufantoni - myspace.com/amaryllis_k

Location: Carousel Bar - myspace.com/carouselbar

Critical mass or critical mess?

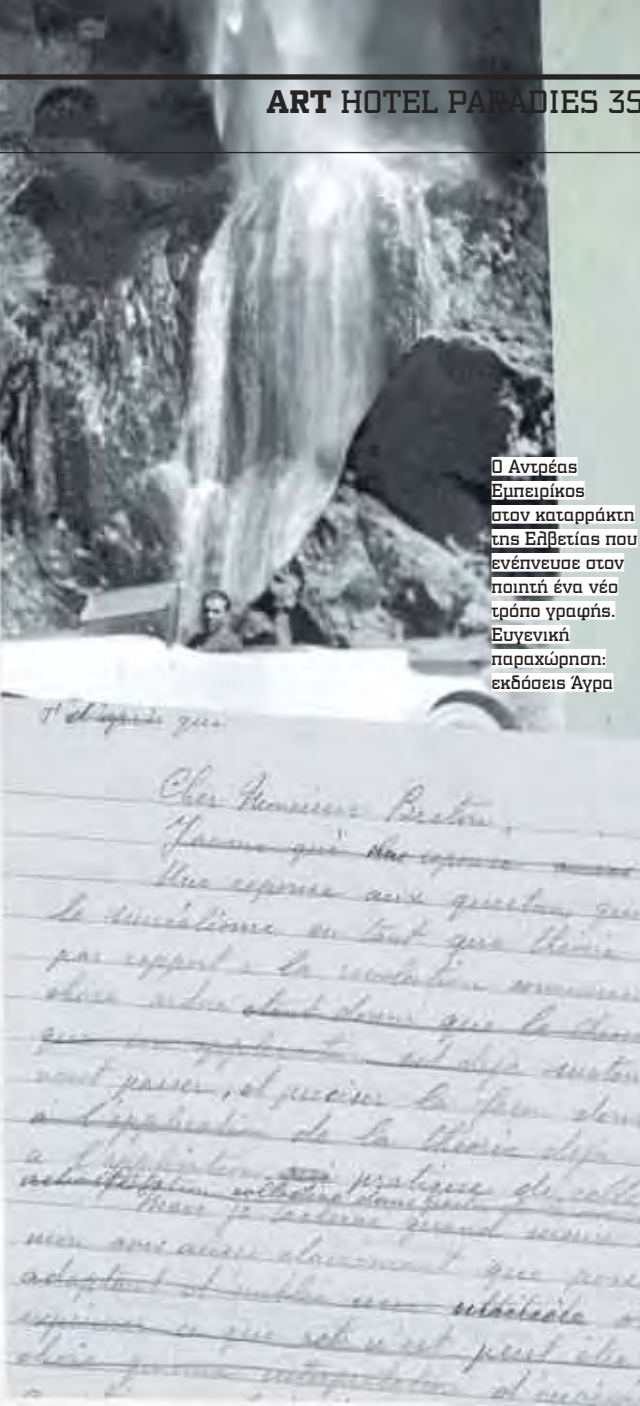

Καθηγήτρια σε μεγάλο πανεπιστήμιο τέχνης της αλλοδαπής κοίταξε στις αρχές της χρονιάς την πολυπληθή τάξη των μεταπτυχιακών φοιτητών της και διατύπωσε την απορία της για την παρουσία και εξέλιξή τους με το ξέχνητο λογοπαίγνιο του τίτλου. Κρίσιμη μάζα ή κρίσιμο χάλι, θα μεταφράζαμε ελεύθερα. Μου φαίνεται ότι στο τέλος αυτής της κάπως μουδιασμένης χρονιάς, ταλαντευόμαστε περισσότερο από ποτέ πάνω στην ανεπαίσθητη γραμμή που χωρίζει την μία πιθανότητα από την άλλη.

Η πρώτη σελίδα του χειρογράφου της διάλεξης του Α.Εμπειρικού. Ευγενική παραχώρηση: εκδόσεις Άγρα

Στα τέλη του περασμένου μήνα (25.11), βρέθηκα σε μια συζήτηση που αφορούσε στη λειτουργία μιας τέτοιας κρίσιμης μάζας: τη συγκρότηση και δράση της ομάδας των Ελλήνων Σουρρεαλιστών. Μετά από σειρά βλακωδών σχολίων εδώ κι εκεί -κυρίως για θέματα εξουσίας και όχι ουσίας- στα εικαστικά, είναι ιδιαίτερα αναζωογονητικό να παρακολουθεί κανείς μια πραγματικά αιχμηρή πνευματική διαμάχη, η οποία μάλιστα εξελίσσεται μέσα στα χρόνια και με όρους αστυνομικού θρίλερ, χάρη σε κείμενα που ανακαλύφθηκαν σε χαμένες βαλίτσες, χάρη στην έρευνα παθιασμένων μελετητών της μίας ή της άλλης πλευράς και χάρη σε ένα ελαφρά αλλόκοτο, αλλά αφοσιωμένο κοινό, το οποίο παρακολουθεί και συμμετέχει στη διαμάχη. Τη «θυελλώδη» αυτή διαμάχη είχε πυροδοτήσει σειρά άρθρων του Τάκη Καγιαλή [«Ο μοντερνισμός και η λογοτεχνική κριτική: το πρόβλημα του φασισμού», στον τόμο: Μοντερνισμός: Η ώρα της αποτίμησης;, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Αθήνα 1996, σελ. 117-155· «Ποίηση, ιδεολογία και λογοτεχνική κριτική στην Επιθεώρηση Τέχνης», στον τόμο: Επιθεώρηση Τέχνης, Μια κρίσιμη δωδεκαετία, Επιστημονικό συμπόσιο (29 και 30 Μαρτίου 1996), σελ. 47-67· «Μοντερνισμός και πρωτοπορία. Η πολιτική ταυτότητα του 'ελληνικού υπερρεαλισμού', περ. Εντευκτήριο, τχ. 39 (1997), σελ. 62-78)]. Όπως καταγράφεται σε άρθρο της Πέρας Αποστολή στο ηλεκτρονικό περιοδικό για την ποίηση e-roema, τη διαφωνία τους διατύπωσαν, μεταξύ άλλων, οι: Γ. Γιατρομανωλάκης («Φασισμός και Λόγος», εφ. Το Βήμα, 25/1/1998)· Ν. Λοϊζίδη [«Ούτε άμυνα ούτε επίθεση», εφ. Το Βήμα, 8/3/1998· «Ο υπερρεαλισμός στην υπηρεσία μιας αμφιλεγόμενης επανάστασης», περ. Εντευκτήριο, τχ. 42-43 (Ανοιξη Καλοκαίρι 1998), σελ. 137-138]· Ε. Γαραντούδης [«Αριστερός και δεξιός κριτικός λόγος σήμερα», περ. Εντευκτήριο, τχ. 42-43 (Ανοιξη Καλοκαίρι 1998), σελ. 133-136] και Σ. Μιχαήλ [«Η βάτος και το στουπί. Απάντηση στον Τάκη Καγιαλή», περ. Εντευκτήριο, τχ. 42-43 (Ανοιξη Καλοκαίρι 1998), σελ. 138-145]. Ο Νάνος Βαλαωρίτης παρενέβη στη συζήτηση με επιστολή που απέστειλε στο περιοδικό Εντευκτήριο για το θέμα [Βλ. «Επιστολή», περ. Εντευκτήριο, τχ. 42-43 (Ανοιξη Καλοκαίρι 1998), σελ. 132-133]. Σύμφωνα με τη θέση Καγιαλή, η πολιτική ταυτότητα του «ελληνικού υπερρεαλισμού» συνοψίζεται υπό τον όρο του αντιδραστικού μοντερνισμού, διότι, η «αντισυμβατική ετεροδοξία» που προβάλλεται στο έργο και, εν μέρει, στην προσωπική στάση ιδίως του Ελύτη, του Εμπειρικού και του Εγγονόπουλου αποτελεί «ένα συνονθύλευμα ακραία σοκιψιστικών και αυταρχικών ιδεολογημάτων (ελιτισμού, σωβινισμού, φαλλοκεντρισμού, αντι-διανοουμενισμού κ.ο.κ.), η γενεαλογία των οποίων ανήκει στην παράδοση της ριζοσπαστικής Δεξιάς». Ο αντίλογος έχει εξαιρετικά πιο πειστικές, κατά τη γνώμη μου, θέσεις και η προχθεσινή εκδήλωση στη Στοά του Βιβλίου, παρουσίασε με τη μορφή μιας έκδοσης, μία τουλάχιστον τέτοια θέση, αλλά και την απάντηση στη γνωστή θέση του νεοελληνιστή Μαρίο

Vitti για την καθυστερημένη εμφάνιση του Σουρρεαλισμού στην Ελλάδα. Τα μέλη της τριανδρίας που ασχολείται με την έκδοση και μελέτη του έργου του Εμπειρικού -στην οποία ανήκουν ο Λεωνίδας Εμπειρικός, ο Γιώργης Γιατρομανωλάκης και ο Σταύρος Πετσόπουλος των εκδόσεων Άγρα, αλλά και οι μελετητές Νίκος Σιγάλας και Μιχάλης Χρυσανθόπουλος που έχουν ασχοληθεί με το όλο θέμα- παρέδωσαν στο ετερόκλητο κοινό (φιλόλογοι, κριτικοί, πανεπιστημιακοί, κυρίες μεγάλης ηλικίας -χωρίς σαφή σχέση αλλά με έντονη άποψη- ποιητές, μάλλον κανέναν εικαστικός απ' όσο είδα), ένα κείμενο-παρέμβαση στα πνευματικά πράγματα της Ελλάδας του '30, που υπήρξε έως τώρα φιλολογικός θρύλλος: τη διάλεξη «Περί Σουρρεαλισμού», την οποία ο Ανδρέας Εμπειρικός εκφώνησε την Παρασκευή 25 Ιανουαρίου 1935 στη Λέσχη Καλλιτεχνών, στην Καραγιώργη Σερβίας. Συνοπτικά, η διάλεξη αυτή αποτελεί, σύμφωνα με τους μελετητές της, απόδειξη για την εμφάνιση ενός επαναστατικού σουρρεαλιστικού κινήματος με πολιτικές θέσεις και στην Ελλάδα, ταυτόχρονα με την εμφάνιση κι άλλων τέτοιων εθνικών ομάδων, στα πλαίσια της διεθνοποίησης του Σουρρεαλισμού στα τέλη της δεκαετίας του '30. Πέρα από τα νέα ιστορικά και βιβλιογραφικά δεδομένα που εισάγονται με μια τέτοια ανακάλυψη και την προφανώς συναρπαστική εξέλιξη της σχετικής διαμάχης, ένα από τα πιο αξιομνημόνευτα γεγονότα της βραδιάς στη Στοά του Βιβλίου ήταν η ίδια η ιστορία της τυχαίας εύρεσης του χειρόγραφου (όπως τη διηγήθηκε ο γιος του ποιητή), μέσα σε ένα πλημμυρισμένο υπόγειο, στις στιβαγμένες βαλίτσες της μητέρας του Αντρέα Εμπειρικού, Στεφανίας, όπου δεν είχε σκεφτεί ποτέ να ψάξει κανείς. Οι ελληνικές και οι γαλλικές χειρόγραφες σελίδες με την απαρχή μιας επιστολής στον Αντρέ Μπρετόν, η εικόνα των «βλοσυρών αστών» που, όπως μαρτυρά ο Ελύτης, παρακολούθησαν τη διάλεξη τότε -φαντάσματα στον παρόντα χώρο και χρόνο, η αναδυόμενη προσωπική υπαρξιακή πάλη του Εμπειρικού που αποκληρώθηκε τότε από τον πατέρα του, η εμμονή του να «θάβει» τα γραπτά του γιατί τα αντιλαμβάνονταν ως ένα όπλο με το αρχείο του, φωτογραφικό και άλλο (της βιβλιοθήκης του συμπεριλαμβανομένης), το φυλλάδιο-έκκληση που δένει με η Άγρα με το μυθικό ποίημα «Το θέαμα του Μπογιατιού ως Κινούμενου Τοπίου» ενόψει της έκδοσης της ποιητικής συλλογής «Προϊστορία ή Καταγωγή»: όλα ήταν τα συστατικά μιας ιδιαίτερης βραδιάς, με διαστάσεις αστυνομικού νουάρ και τα χαρακτηριστικά μιας έρευνας ευλογημένης με την «καλλιτονή του τυχαίου», όπως την εράσθη ο ποιητής. Από αυτό το ποίημα (με τον έξοχο τίτλο), αντιγράφω τα παρακάτω. Οι λεπτομέρειες της ιστορίας, την οποία υπαινίχθηκα απλώς εδώ, ανήκουν στους ντετέκτιβ των αρχείων και του φανταστικού, καθώς και στους εν γένει τοιμηρούς. Ας σημειωθεί ότι στο αμιγώς εικαστικό της σκέλος, μετεωρίζεται ακόμη η πληροφορία για «Επίδειξη Σουρρεαλιστικών έργων», από 18 Μαρτίου έως 29 Μαρτίου 1936, Λεωφόρος Βασιλίσ. Σοφίας 6 (κατοικία Α. Εμπειρικού). Κάθε Τρίτη, Παρασκευή και Κυριακή, από 6 μ.μ. μέχρι 8 μ.μ.

«Το θέαμα του Μπογιατιού ως κινούμενου τοπίου
...
Ω συνειρμοί και συσχετίσεις!
Το θέαμα του Μπογιατιού ως κινούμενου τοπίου
Δρόμος κι αυτό κινούμενος του ασυνειδήτου μου προς την συνειδητή ζωή,
Αλληληθούσια αυθόρμητη βλυσμάτων ορμηφύτου
Οι συνειρμοί και συσχετίσεις
Ποίηση της ποίησης αυτούσια.
... »

Ο Αντρέας Εμπειρικός στον καταρράκτη της Ελβετίας που ενέπνευσε στον ποιητή ένα νέο τρόπο γραφής. Ευγενική παραχώρηση: εκδόσεις Άγρα

προσχέδιο επιστολής του Α. Εμπειρικού στον Αντρέ Μπρετόν

ΣΟΥΟΡΝΧΕΛΙΝΓΚΛΕΙ
/SWORNHAYLINGLEI
ΚΕΝΤΡΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΙΛΕΑΝΑ ΤΟΥΝΤΑ

Δημήτρης Φουτρής, The Landscape_

Ο Δημήτρης Φουτρής παρουσιάζει την τρίτη ατομική του έκθεση, στον πρώτο όροφο του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης Ιλέανα Τούντα. Χρησιμοποιώντας μια ανύπαρκτη λέξη (Swornhaylinglei) ως τίτλο, μια μουσική σύνθεση και ένα μαύρο κουτί στο κέντρο του χώρου, ο Φουτρής δημιουργεί έναν φανταστικό τόπο για να οριοθετήσει πραγματικές και μεταφυσικές ανησυχίες και να διερευνήσει τις έννοιες της εξουσίας, του θανάτου, του ιερού και του πόνου.
Έως 23 Ιανουαρίου
Αρματολίων & Κλεφτών 48
Τ: 210 6439466
S: www.art-tounta.gr
Τρ.-Παρ. 11:00-20:00, Σάβ. 12:00-16:00

CABINET OF A
MOTION
LORAINI ALIMANTIRI
GAZONROUGE

Judith Hopf, video still

Η Gazonrouge μετακόμισε, αφήνοντας πίσω της το Μεταξουργείο, και παρουσιάζει μια ομαδική έκθεση που εμπνέεται από τον νέο της χώρο στην Κυψέλη.

Το κτήριο, που σχεδιάστηκε από τον Αριστομένη Προβελέγγιο τη δεκαετία του '50, έχει χαρακτηριστεί ως ένα από τα σημαντικότερα δείγματα του Ελληνικού Μοντερνισμού, λόγω της μοναδικής δομής του. Οι δέκα συμμετέχοντες καλλιτέχνες εκθέτουν έργα που συνομιλούν με τα διαφορετικά επίπεδα του χώρου, φέροντας έντονη την αίσθηση του εύθραυστου, της χειρονομίας και της δεξιοτεχνίας.
Έως 16 Ιανουαρίου
Κυκλάδων 8, Κυψέλη
Τ: 210 8837909
S: www.gazonrouge.com
Τρ.-Παρ. 12:00-20:00, Σάβ. 12:00-17:00

CHEAPART 15
a. antonopoulou art. /

Cheapart

CHEAPART / TAF

Η Cheapart κλείνει φέτος 15 χρόνια και το γιορτάζει διοργανώνοντας τη μεγαλύτερη μέχρι σήμερα εκδήλωσή της, σε τρεις χώρους στο κέντρο της Αθήνας. Συνολικά 150 καλλιτέχνες παρουσιάζουν τα έργα τους σε ενιαία, προσιτή τιμή στους χώρους της Cheapart στα Εξάρχεια και της a.antonopoulou art, ενώ η επετειακή έκθεση στο The Art Foundation (TAF) περιλαμβάνει ντοκουμέντα που καταγράφουν την επιτυχημένη πορεία της διοργάνωσης.
Έως 23 Δεκεμβρίου
Cheapart
Θεμιστοκλέους & Α. Μεταξά 25, Εξάρχεια
Τ: 210 3817517
Δευτ.-Κυρ. 14:00-21:00
a.antonopoulou art
Αριστοφάνους 20, Ψυρρή
Τ: 210 3214263
Δευτ.-Παρ. 14:00-21:00, Σάβ.-Κυρ. 14:00-16:00
Έως 31 Δεκεμβρίου
TAF
Νορμανού 5, Μοναστηράκι
Τ: 210 3238757
Δευτ.-Κυρ. 13:00-24:00

ΤΟ ΤΣΑΙ

Μία ακόμα χειμωνιάτικη προσθήκη στο Τσάι: Λιώνουμε την καλύτερη κουβερτούρα σε μπεν μαρί, προσθέτουμε γάλα και μετά τη βάζουμε στην καινούργια μας σοκολατιέρα... Σας σερβίρουμε την πιο γευστική και παχύρρευστη αυθεντική σοκολάτα... Με σαντιγί ή χωρίς... Ελάτε να την απολαύσετε στο Τσάι...

Λυκαβηττού & Αλεξάνδρου Σούτσου 19,
Κολωνάκι
Τ: 210-3388941

GERT & UWE TOBIAS
THE BREEDER

Gert & Uwe Tobias, Untitled, 2009
Woodcut on paper, 200x168cm.
Παραχώρηση The Breeder, Athens

Τα δίδυμα αδέρφια Gert και Uwe Tobias από τη Ρουμανία, είναι γνωστοί διεθνώς για τις μεγάλων διαστάσεων ξυλόγραφίες τους, ενώ θεωρούνται αναγεννητές αυτής της ιστορικής μορφής τέχνης. Στα έργα τους αυτοβιογραφικά στοιχεία εμπλέκονται με αναφορές στο φολκλόρ και τους μύθους της Ρουμανίας, ενώ τα μοτίβα τους έχουν επιρροές από τον κυβισμό, τη σοσιαλιστική αρχιτεκτονική και τη σύγχρονη γραφιστική. Η καλλιτεχνική τους παραγωγή περιλαμβάνει, εκτός από τις ξυλότυπες, κεραμικά γλυπτά, κολλάζ και σχέδια.
Έως 24 Δεκεμβρίου
Ιάσωνος 45, Μεταξουργείο
Τ: 210 3317527
S: www.thebreedersystem.com
Τρ.-Παρ. 12:00-20:00, Σάβ. 12:00-17:00

athens
record fair

ΠΑΖΑΡΙ ΔΙΣΚΩΝ & CD
Bios (Πειραιώς 84)

Κυριακή 20.12.2009 11:00πμ - 19:00μμ
Είσοδος: 2€

I am so sorry. GOODBYE

Πριν από μερικές εβδομάδες στο Λονδίνο ηρόθαβα την έκθεση “Radical Nature – Art and Architecture for a changing planet”, σε επιμέλεια του Francesco Manacorda στο Barbican Art Gallery. Το Barbican είναι ένα τεράστιο σύμπλεγμα κτηρίων αφιερωμένο στις τέχνες, που όμως περιλαμβάνει και κατοικίες, μια θάλασσα Μηρουταλισμού, ένα απέραντο τσιμέντο με διαλείμματα από ζαρντινιέρες και τεχνητές λίμνες. Κάθε φορά που μπαίνω στο Barbican χάνομαι και πρέπει να ρωτήσω τουλάχιστον τρεις περαστικούς, τους όποιους δεν βρίσκεις και πολύ εύκολα. Έτσι, ήταν ενδιαφέρον που φιλοξένησαν τη Radical Nature, μια έκθεση που περιλαμβάνει μάλλον τις περισσότερες ακτιβιστικές εκδοχές αυτού που σήμερα ονομάζουμε οικολογία. Ξεκινώντας από το 1969 και φτάνοντας μέχρι το 2009, η έκθεση μιλάει για το ξεκίνημα της οικολογικής συνείδησης, αναφέροντας μεταξύ άλλων το βιβλίο “Silent Spring”, της Rachel Carson, πάνω στα καταστροφικά αποτελέσματα της χρήσης χημικών εντομοκτόνων όπως το DDT και πώς αυτό συνέπese με τις ουτοπικές πρακτικές που ξύπνησαν γύρω στον Μάιο του 68 με τις φοιτητικές εξεγέρσεις. Εκείνη την εποχή, η ανάγκη για επανορθοθέτηση της κοινωνίας συνδέθηκε με τις τέχνες και την αρχιτεκτονική, και οι πρωτοπόροι καλλιτέχνες εισήγαγαν πολιτική και κοινωνική δράση στις δουλειές τους, οι οποίες αναπόφευκτα αναφέρονταν και στη σχέση μας με τον πλανήτη. Το 1972 ήρθε και το διεθνές συνέδριο “Earth Summit”, ενώ η κρίση του πετρελαίου το 1973 φώτισε ακόμα περισσότερο το γεγονός ότι ξοδεύουμε τον πλανήτη χωρίς να σκεφτόμαστε τις συνέπειες. Το ενδιαφέρον όμως με τις επιλογές του Manacorda, είναι ότι καταφέρνει να μη γίνει διδακτικός, παρουσιάζοντας έργα που προτείνουν πραγματικά παράλογες εναλλακτικές και περισσότερο θέτουν ερωτήματα παρά προτείνουν απαντήσεις. Ένα από τα πρώτα έργα που συναντά κανείς

How to survive the coming bad years

είναι ένα σπιτάκι- γεωδαισικός τρούλος των Heather και Ivan Morrison, με τίτλο “I am so sorry. Goodbye”. Ο ξύλινος τρούλος αποτελεί αναφορά στα σπίτια που έφτιαχναν στο Drop City στα 60s οι φευγάτοι κάτοικοι, με ό,τι υλικά έβρισκαν μπροστά τους, αλλά ο αληθινός πρόγονος είναι βέβαια οι τρούλοι του Buckie Fuller. Οι Morrison έφτιαξαν το σπιτάκι από τα δένδρα που κόβονται κατά την ετήσια συντήρηση ενός πάρκου και η πρόθεσή τους ήταν το σπιτάκι να μοιάζει και λίγο με διαστημόηλιο, έτοιμο για αναχώρηση σε περίπτωση ολικής καταστροφής του πλανήτη. Το 2005 οι Morrison αγόρασαν μια έκταση ακατοίκητης γης στην Ουαλία, την οποία προσπαθούν να μετατρέψουν σ’ έναν βιότοπο με όσο πιο πολλά είδη δένδρων, ενώ παράλληλα κτίζουν και μικρές και κάπως προσωρινές κατοικίες με υλικά που βρίσκουν στο δάσος (βλέπε “How to survive the coming bad years”). Η έκθεση περιλαμβάνει και δουλειές που έχουμε δει στη στήλη, όπως τους πολύ καλούς R&Sie, οι οποίοι μάλλον πρέπει να θεωρηθούν πρωτοπόροι του σύγχρονου κινήματος green architecture, γιατί ακόμα και στα πρώτα 90s, όταν όλοι οι υπόλοιποι σχεδίαζαν σπασμένα κτήρια στον στρόβιλο του deconstruction, οι πιτσιρικάδες τότε R&Sie σχεδίαζαν κτήρια καλυμμένα με φτέρες (το αγαπημένο τους φυτό), έβαζαν πρασινάδες στις όψεις, μιλούσαν για δενδρόσπιτα και ούτω καθεξής. Άλλο πολύ ενδιαφέρον project είναι το “Wheat Field (a confrontation)” της Agnes Denes, η οποία το 1982 πήρε άδεια και φύτεψε στο Μανχάταν 2 στρέμματα με σιτάρι. Οι εντελώς παράλογες φωτογραφίες από το λιβάδι ανάμεσα στους ουρανοξύστες αποτελούν -σύμφωνα με την καλλιτέχνηδα- σύμβολο φαγητού, ενέργειας, οικονομίας και διεθνούς εμπορίου, ενώ μιλούν για κατάχρηση πόρων, λύματα, πείνα και οικολογικές ανησυχίες. Αντίστοιχα παράλογο και εξίσου ενδιαφέρον είναι το έργο της Mierle Laderman Ukeles, η οποία κατάφερε και προσελήφθη (χωρίς μισθό) στο department of sanitation του Μανχάταν, δηλαδή έγινε σκουπιδιάρισσα- καλλιτέχνηδα in residence στο τσάμπα. Η απόφαση αυτή ήταν βασισμένη στο Μανιφέστο για Τέχνη Συντήρησης, το οποίο έγραψε η ίδια δηλώνοντας πως αποφάσισε ότι θα συνεχίσει να κάνει

τέχνη «κάνοντας καθημερινά πράγματα τα οποία θα πετάει στον καμινέ της κοινωνικής συνείδησης και θα τα παρουσιάζει ως τέχνη». Έτσι ξεκίνησε μια σειρά έργων με γενικό τίτλο “Touch Sanitation”, όπου μιλάει για το επάγγελμα του σκουπιδιάρη σαν το λειτούργημα που βοηθάει τις πόλεις μας να υπάρχουν, ενώ συγχρόνως είναι βαριά στιγματισμένο από σχεδόν κοινωνικό αποκλεισμό. Δηλαδή, αυτά που πετάμε δεν μας νοιάζει ποιος τα καθαρίζει αρκεί να μην

ΣΤΑ ΤΕΛΗ ΤΩΝ 60S, Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΥΝΔΕΘΗΚΕ ΜΕ ΤΙΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ, ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΕΙΣΗΓΑΓΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΣΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΟΥΣ.

τον βλέπουμε ποτέ μπροστά μας κ.λπ. Σε αυτή τη σειρά έργων η Ukeles καθαρίζει δρόμους, πλένει σκάφες, μαζεύει σκουπίδια και γενικά κάνει ό,τι δεν θέλουμε να κάνουμε εμείς, αλλά που θέλουμε να τα βρίσκουμε έτοιμα. Μετά τα “Touch Sanitation” η Ukeles πέρασε σε άλλη πίστα, παρουσιάζοντας το “Garbage Truck Dance”, ένα «Φουτουριστικό Μπαλέτο για 10 Μηχανήματα Καθαρισμού Δρόμων» (τα λόγια είναι μάλλον περιττά). Η έκθεση Radical Nature περιλαμβάνει μεταξύ άλλων φοβερές δουλειές των Lara Almarcegui, Ant Farm (Πρεσβεία Δελφινιών, επιτέλους!), Richard Buckminster Fuller, CLUI, Hans Haacke, Henrik Hakanson, Wolf Hilbertz και Robert Smithson φυσικά φυσικά, και σίγουρα μερικά από αυτά σε επόμενο τεύχος.

χρηδείστηκαν να ζωγραφίσουν το δικό σου animation (vai, καλά) κ.τ.λ.

Η αναδρομή ξεκινάει με τη μικρού μήκους Luxo, Jr, όπου η γωνοστιάλα που πρωταγωνιστεί θα είναι έκτοτε και η μασκότ της. Συνεχίζει με το Toy Story, την πρώτη μεγάλου μήκους απόπειρα και No! Up. Στο σύνολό τους οι ταινίες είναι 10, και όλες μαζί έχουν αποφέρει στην Pixar περί τα 17 Awards και αρκετά δισεκατομμύρια κέρδη. Η Pixar υπήρξε πρωτοπόρος (και συνεχίζει να είναι), επειδή ήταν η πρώτη που εισήγαγε το 3D και τη χρήση των υπολογιστών για τον σχεδιασμό των cartoons. Μέχρι τότε το σχέδιο γινόταν «στο χέρι» και ήταν διαδιδάστο. Έχει μάλιστα αναπτύξει το δικό της software, το Renderman®, το οποίο και συνέχεια εξελίσσει. Η επανάσταση της Pixar, όμως, στον χώρο των κινουμένων σχεδίων είναι κάτι παραπάνω από τεχνολογική. Κατάφερε ν' αλλοήσει ολόκληρη την προσέγγιση του παιδικού κόσμου, γιατί απλά γι' αυτήν δεν υφίσταται διαχωρισμός μεταξύ παιδικού και ενήλικου κόσμου. Τα παιχνίδια επαναστατούν, τα αυτοκίνητα μιλάνε, οι μπαμπούλες γίνονται ό,τι πιο αξιαγάπητο και μια ταινία μ' έναν ηλικιωμένο ό,τι πιο συγκινητικό. Η επιτυχία της, λοιπόν, οφείλεται κυρίως στην σημασία που δίνουν οι δημιουργοί της στην ιστορία και στους χαρα-

κινήσεις τους.
Η έμπνευση και η δημιουργικότητα είναι
το μότο της εταιρείας, και μια ματιά στα
γραφεία του προσωπικού το αποδεικνύει.
Πρόκειται για μικρά ξύλινα σπιτάκια, όπου
ο καθένας διακοσμεί το δικό του όπως
θέλει –ένα γιγάντιο πράσινο κάστρο, ένα
σαλούνι, μια μυστική βιβλιοθήκη που
ανοίγει–, και όλα αυτά μέσα σ' ένα κατα-
πράσινο campus στο Emerville του Σαν
Φρανσίσκο. Η Pixar έχει φυσικά και δικό
της πανεπιστήμιο, όπου μπορούν οι εργα-
ζόμενοι της να εμπλουτίζουν τις γνώσεις
τους. Για όποιον ενδιαφέρεται παρέχει και
3μηνα σεμινάρια (περί τα 3.000€!).
Φυσικά, ένα τέτοιο εργασιακό περιβάλ-
λον φαντάζει ιδιυηλιακό. Εργασία και
χαρά, που μεταφράζεται σε δημιουργι-
κό εγκλεισμό. Κάπως έτσι παράγονται
125.000 storyboards για το WALL-E και
280 εκατομμύρια τρίκες για τον Sally (βλ.
Monsters, Inc). As μην ξεχνάμε όμως ότι
πίσω από την εταιρεία-θαύμα υπάρχουν
τα δαιμόνια μυαλά του Steve Jobs,
ιδρυτή της Apple και του John Lasseter,
καλλιτεχνικού διευθυντή της Disney από
το 2006. Η Disney αγόρασε την Pixar,
διότι το μεγάλο ψάρι τρώει (incorporates)
το μικρό, ακόμα και στα παραμύθια!

**ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΠΡΙΝ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ!**

PIXU
The Mark of Evil

Gabriel Byrne Billy Clouston
Vanessa Leduc Talia Mann

Twitter: twitter.com/DaveMcKean

to **ATPIMI**

DAVID DAVE
ALMOND M'KEAN

produced by **Bao's & Moshinsky**

ΣΤΟΥ ΨΑΡΙΣΤΟΝ ΤΗΝ ΟΛΟΦΡΕΣΚΗ ΡΑΧΗ

Ένα εστιατόριο που σε στέλνει πίσω στις καλοκαιρινές σου διακοπές και μια συνταγή για να σε κάνει να τις αναβιώσεις μες στο χειμώνα.

- Υλικά**
- 2 φιλέτα σελαχιού
 - 2 λεμόνια
 - 1 κουταλιά του γλυκού θυμάρι
 - 2 φύλλα δάφνης
 - 1/3 της κούπας κάρπαρ
 - 1/3 της κούπας μαϊντανός
 - 1/3 της κούπας κόλιανδρο
 - 1 κούπα ελαιόλαδο
 - Αλάτι και πιπέρι

- Playlist της συνταγής**
- The King Khan & BBQ Show - Fish Fight
 - Mum - If I Were a Fish
 - Ghostface Killah - Fish
 - Sharon Jones & The Dap-Kings - Fish In The Dish
 - The Marvelettes - Too Many Fish in the Sea

Για να βρεις καλό ψάρι ή θαλασσινά στο κέντρο της Αθήνας (βάλτε και λίγο τα περίχωρα μαζί) πρέπει να στήσεις καρτέρι ανάλογο με αυτό των ψαροντουφεκάδων στις υποβρύχιες πλάκες για τον σωστό ροφό. Και φυσικά δεν μιλάω για διάσπαρτες περιπτώσεις hi-end εστιατορίων (και αυτές λίγες) ή ουζερί μικροψαροφαγίας, αλλά για κάποια καθοστημένη ιστορία αλή αιγαιοπελαγίτικου νησιού, ή τουλάχιστον μια μίνι αντιγραφή των αντίστοιχων μαγαζιών της Λάμψακου της Εύβοιας (ο απόλυτος παράδεισος για μένα). Μοναδική εξαίρεση, απ’ ό,τι ξέρω (και α: το έχω ψάξει πολύ και β: μην ψαρώνετε με τις ψαροταβέρνες της Καισαριανής), είναι το Ψάριστον στο Νέο Ηράκλειο, κάπου ανάμεσα σ’ έναν γιγάντιο ΑΒ και ένα γήπεδο ποδοσφαίρου που προπονείται η ερασιτεχνική ομάδα του Αμαρουσίου (κάτι κουρασμένα παλικάρια δηλαδή, μη φανταστείτε...). Σουρεάλλ σκηνικό με τσιτάτα στους τοίχους, ένα ψάθινο καπέλο αντί για ψωμίερα, σερβιτόροι που στα όρια θα δούλευαν στο Κουκλάκι και ταυτόχρονα 2 τεράστια φελιζολιένια κουτιά γεμάτα ολόφρεσκα ψάρια, σε υποδέχονται στην είσοδο δίπλα από αβγωμένες караβίδες (αριστούργημα) και ποικιλία οστράκων που μόνο την Καθαρά Δευτέρα έχεις ματαδεί. Το εντυπωσι- ακό όμως με το Ψάριστον είναι ότι το μενού δεν αναλώνεται μόνο στα κλασικά για τους μυημένους (τύπου «πορφύρες»–δοκιμάστε και θα με θυμηθείτε) ή ψητά χτένια και παντρεμένες σαρδέλλες, αλλά περνάει ένα επίπεδο παραπάνω με κάτι ceviche τόνου με χοντρό θαλασσινό και ζεστά μπλίνις με αυγοτάραχο και παρμεζάνα, ή συγκλονιστικούς πετροσωλήνες μαγειρεμένους με ξινή σάλι-τσα μουστάρδας. Όλα τα υπόλοιπα είναι απλά Ιστορία. Αλλά είπαμε Ιστορία για λίγους και μυημένους, ακόμα κι γι’ αυτούς με λίγα ευρά στην τσέπη τους. Και μιλώντας για μυημένους στη γαστριμαργική κουίττορα του βυθού, ένας εκλεκτός ψαρομεζές που δεν είναι ευρύτερα γνωστός, αλλά είναι από τα πλεόν υποτιμημένα ψαρικά είναι το σελάχι. Στις ελληνικές θάλασσες δεν είναι σπάνιο να βρεθεί, είναι μάλιστα πολύ πιο γευστικό από τη γλώσσα, ένα ψάρι γνωστό για το φιλέτο του. Όταν παίρνει κάποιος τη φτερούγα του σελαχιού, το σημαντικό είναι να θυμάται ότι έχει ένα μεγάλο κόκαλο στο κέντρο. Έτσι, για να φιλεταριστεί, απλά χρειάζεται ένα κοφτερό μαχαίρι και τεχνική. Ξεκινάμε από εκεί που το κρέας συναντά το κόκαλο και σιγά, κατά μήκος, σκίζουμε τη σάρκα ξεχωρίζοντάς τη. Αν το σελάχι μας έχει ακόμα το δέρμα του, φροντίζουμε να το αφαιρέσουμε ώστε να γίνει φιλέτο. Μετά βάζουμε σε ένα μεγάλο τηγάνι νερό. Μόλις βράσει, τοποθετούμε τα φιλέτα μέχρι να ζεματιστούν, περίπου για πέντε λεπτά. Τα βγάζουμε από τη φωτιά και τα κόβουμε σε πολύ λεπτές φέτες. Στίβουμε δύο λεμόνια και ρίχνουμε το χυμό τους σε ένα μπολ μαζί με το λάδι, το κόλιανδρο, την κάρπαρ και το μαϊντανό, το θυμάρι και τα φύλλα της δάφνης. Τοποθετούμε τις φέτες στο μίγμα για 20 λεπτά μέχρι να μαριναριστούν και το λεμόνι να ψήσει το σελά-χι. Τοποθετούμε τις φέτες σε ένα πιάτο και ρίχνουμε λίγο από το ζωμό, που τα μαρινάραμε. Τέλος ρίχνουμε αλατοπίπερο κατά βούληση και έτσι έχουμε ένα καρπάτσιο σελαχιού.

Ψάριστον, Καλαβρύτων 16, Ν. Ηράκλειο, τηλ.: 210 2850746

ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

Ένα από τα πιο παράξενα ετήσια ποδοσφαιρικά ραντεβού, συμβαίνει στον 7ο γύρο του Κυπέλλου Γαλλίας. Είναι η φάση “Outre-Mer” (Υπερπόντια δηλαδή), στην οποία εντάσ-σονται στη μεγάλη ποδοσφαιρική «μυτρωπολιτική» διοργάνωση επτά ομάδες προερ-χόμενες από μικρά –κυρίως νησιωτικά– εδάφη που έχουν απομείνει σε ημι-αυτόνομη σχέση με τη «μαμά» Γαλλία. Πρόκειται για ερασιτεχνικές ομάδες, σκορπισμένες σ’ όλες τις γωνίες του πλανήτη που αληθία φέρνουν την αύρα από σχεδόν όλες τις μεγάλες θάλασσες: Ειρηνικός Ωκεανός (Νέα Καληδονία, Γαλλική Πολυνησία), Ινδικός Ωκεανός (Ρεϊνιόν, Μαγιότ), Καραϊβική (Γουαδελούπη, Μαρτινίκα), αλλά και Ατλαντικός Ωκεανός (Γαλλική Γουιάνα, η πιο μεγάλη σε έκταση περιοχή, η μόνη που συνορεύει χερσαία με άλλες χώρες, στη Λατινική Αμερική). Το Κύπελλο Γαλλίας είναι μια γιγαντιαία διορ-γάνωση, πιστή στην ιδέα του θεσμού, που δίνει το δικαίωμα συμμετοχής σε όλες τις ομάδες της χώρας (περίπου 6.000) και όχι μόνο στις επαγγελματικές, όπως συμβαίνει π.χ. εδώ όπου συμμετέχουν μόλις 70 ομάδες). Μέχρι τον 7ο γύρο, όταν και μπαίνουν οι 7 “Outre-Mer” που στο μεταξύ έχουν κερδίσει τον τοπικό τους τίτλο, έχουν απομείνει μόλις 172, οι οποίες είναι είτε ερασιτεχνικές, είτε επαγγελματικές ομάδες των κατηγορι-ών Δ’, Γ’ και Β’. Ο κανόνας λέει ότι οι “Outre-Mer” δεν μπορούν να κληρωθούν μεταξύ τους, οπότε η καθεμιά της πέφτει πάνω σε κάποιον «μυτρωπολιτικό» αντίπαλο, ο οποίος έχει στο μεταξύ δηλώσει σχετική υποψηφιότητα, πρόθυμος ακόμα και για το ενδεχόμενο να ταξιδέψει χιλιάδες χιλόμετρα μακριά από το σπίτι, εφόσον έτσι θελήσει η κλήρωση. Έτσι, με χορηγό τη Γαλλική Ομοσπονδία (την κυβέρνηση κατ’ επέκταση), οργανώνονται αυτά τα ματς-απηνήσεις μιας παρελθούσας αυτοκρατορίας, με τις ομάδες ν’ αλληλάζουν συνήθως τρία αεροπλάνα για να παίξουν, Νοέμβρη μήνα αρχικά, είτε σ’ ένα παγωμένο (εφόσον ο γηπεδούχος παίζει στην «κυρίως» Γαλλία) είτε σ’ ένα καυτό γήπεδο (στην αντίθετη περίπτωση). Και οι δύο πλευρές ενθουσιάζονται εύλογα με την προοπτική, για το πρωτόγνωρο –και εξωτικό– του πράγματος. Η όλη ιστορία ξεκίνησε το 1961-62 και διατηρείται μέχρι σήμερα. Η πρώτη νίκη ομάδας από την “Outre-Mer” συνέβηκε το 1974, όταν η Γκόλντεν Σταρ της Μαρτινίκας απέκλεισε στο νησί τη μικρή γαλλική Μεϊλάν, για να ταξιδέψει μετά στη Νίκαια και να χάσει 8-0 από τη μεγάλη ομάδα της πόλης. Με τον καιρό οι νίκες των ταπεινών αποικιών έγιναν επαναλαμβανόμενο φαινόμενο, που συμ-βαίνει συνήθως μια-δυο φορές το χρόνο. Η Γκέλντερ Κούρου από τη Γουιάνα και η Σεν Λουιζιέν από τη Ρεϊνιόν είναι οι μόνες μέχρι σήμερα ομάδες που κατάφεραν –στα μέσα των 90ς– να περάσουν δύο γύρους, με αποτέλεσμα να επαναλάβουν το ταξίδι απέναντι

σε ομάδες της πρώτης κατηγορίας, Ναντ και Καν αντίστοιχα (η Σεν Λουιζιέν μάλι-στα το πάλεψε αρκετά στις Κάνες προτού χάσει με 2-0). Στη φετινή έκδοση του Coupe de France, η μόνη της “Outre-Mer” που κατάφερε να θριαμβεύσει ήταν η Εξελλσιόρ από τη Ρεϊνιόν, μια κουκίδα στο χάρτη ανατολικά της Μαδαγασκάρης, η οποία πάντως είχε αντίπαλο σχετικά στα μέτρα της, την ερασιτεχνική Κιμπέ (5ης ιεραρχικά κατηγορίας), από τη Βρετάνη. Φυσικά το όνομα του αντιπάλου δεν είχε σημασία για τους νησιώτες, οι οποίοι αντιμετώπισαν από πριν το ματς σαν μια μεγάλη φιέστα, τυπώνοντας 650 σημαί-ες, δύο γιγαντιαία πανό και εκατοντάδες μπλουζάκια, όλα στο πορτοκαλί και μαύρο της Εξελλσιόρ. Στις 23 του περασμένου μήνα, το γηπεδάκι των 2.000 θέσεων στη μικρή πόλη Σεν Ζοζέφ φίσκαρε, η Εξελλσιόρ είχε το πάνω χέρι από την αρχή και τελικά σκόραρε στο 79’ με το αστέρι της, Τζαρτζί Ναντουάμ, ο οποίος έχει γεννηθεί στη γειτονική Μαγιότ. Το μεθύσι της νίκης κρά-τησε μέχρι αργά το βράδυ, μπροστά στην πλατεία δημαρχείου του Σεν Ζοζέφ. Στις 13 Δεκέμβρη, η ομάδα και κάμποσοι φίλοι της Εξελλσιόρ θα βρίσκονται στην Ανζέρ της Βορειοδυτικής Γαλλίας, για το παιχνίδι της ζωής τους, κόντρα στον τοπικό σύλλογο (Β’ κατηγορίας). Φαινομενικά δεν έχουν ελπίδες, αλλά ελάχιστα τους απασχολεί.

MAMA ΕΛΛΑΔΑ 2 @ΘΕΑΤΡΟ ΧΩΡΑ

Η κυβέρνηση πουλάει την Ακρόπολη στην Εκκλησία για να γίνει καζίνο. Οι αρχαίοι ηρώων πρόγονοι, μάρτυρες της συναλλαγής, βγαίνουν από τους τάφους τους και προσπαθώντας να σώσουν την Ακρόπολη μπλέκουν στα δίχτυα της σύγχρονης, ξεχαρβαλωμένης Ελλάδας. Στο δρόμο τους συναντούν τον επικοινωνιακό πολιτικό, την αδιάτακτη δημοσιογράφο, τον κακο-εκπαιδευμένο μπάτσο, τη 15χρονη επαναστάτρια, και τέλος, την Τηλεόραση στην τελική μάχη με τους παπάδες για την κηδεμονία της Μαρμάς Ελλάδας. Μετά από το «Εκεί, εκεί στην Κόλαση» και το «Ζελόβ», η ομάδα ΑbOvo ξανακτυπά, με μια πολιτική κωμωδία. Το «Μαμά Ελλάδα 2» ξεκίνησε να παίζεται το Φεβρουάριο του 2009 στο θέατρο του Ήλιου και φέτος συνεχίζεται στη μεγάλη σκηνή του Θεάτρου ΧΩΡΑ.

Σύλληψη - κείμενα: Γιάννης Παλαιολόγος, Γιάννης Σαρακατσάνης, ΑbOvo
Σκηνοθεσία: Γιάννης Σαρακατσάνης
Παίζουν: Γιάννης Γιαννούλης, Λευτέρης Ελευθερίου, Βάσω Καβαλιεράτου, Μαρία Μπαλούτσου, Φάνης Παυλόπουλος, Γιάννης Σαρακατσάνης, Σωσώ Χατζημανώλη, Βάσω Χελιά.
Μουσική: Αλέξης Ιωάννου, Θάνος Κοσμίδης, Σπύρος Μοσχούτης
Σκηνικά - Κοστούμια: Θάνος Κοσμίδης, Αγγελική Μπόζου
Φωτισμοί: Τάσος Ζαφειρόπουλος

Κυριακή @ 19:00 & Δευτέρα, Τρίτη @ 21:15
Θέατρο ΧΩΡΑ, Τηλ: 210-8673945
Έως 31 Ιανουαρίου
Είσοδος: 17€, 12€ (φοιτητικό)

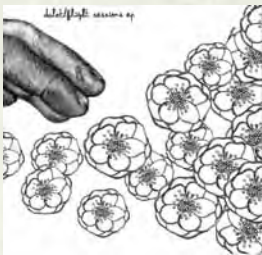
PHOTOSTREAM @MOMMY

Στην έκθεση Photostream πέντε σύγχρονοι δημιουργοί (Νίκος Βανδώρος, Σταύρος Βλαχάκης-Δήμητρα Σπυροπούλου, Ειρήνη Καραγιαννοπούλου, Χρύσα Νικολέρη), με εργαλείο τον φωτογραφικό φακό, αποτυπώνουν τον δικό τους κόσμο. Μέσα από την οπτική αναπαράσταση εξετάζουν τον δημόσιο και τον ιδιωτικό χώρο, την έννοια του ατομικού και του συλλογικού.

Επιμέλεια: Κατερίνα Νίκου
Έως 3 Ιανουαρίου. Café-Bar Restaurant Mommy, Δελφών 4, Κολωνάκι, τηλ: 210 3619682

DALOT-FLIGHT SESSIONS

Tom Robinson “Introducing” στο BB6 Music, καθώς και στον Resonance FM. Το EP θα κυκλοφορήσει από την ελληνική ανεξάρτητη εταιρεία coorerecords.

www.myspace.com/dalot

SHOOT_IT 2009

Τα Μουσεία Κινηματογράφου και Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και η αστική, μη κερδοσκοπική εταιρεία παραγωγής και διαχείρισης πολιτιστικών γεγονότων Locomotiva, με την υποστήριξη του Δήμου Πειραιά και του Ινστιτούτου Νεολαίας, δημιούργησαν, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, έναν ετήσιο διαγωνιστικό θεσμό φωτογραφίας και ταινίας μικρού μήκους, αποκλειστικά με τη χρήση κάμερας κινητού τηλεφώνου. Το shoot_it απευθύνεται σε νέους ηλικίας έως 25 ετών, που χρησιμοποιούν το κινητό τους τηλέφωνο σαν πολυμηχανή, αγαπούν την τέχνη του video και τη φωτογραφία. Το διαγωνιστικό αντικείμενο περιλαμβάνει: Α. Ταινίες μικρού μήκους με μέγιστη διάρκεια τα 5 λεπτά, Β. Φωτογραφίες ή σειρά φωτογραφιών (μέγιστος αριθμός: 3 φωτογραφίες). Η υποβολή των συμμετοχών γίνεται μέσω του διαδικτυακού χώρου του διαγωνισμού (www.shootit.gr) έως και την 20η Δεκεμβρίου 2009, ενώ οι διακριθείσες συμμετοχές θα βραβευτούν με χρηματικά έπαθλα.

T: 210 6430683, F: 210 6430686, E: info@shootit.gr, www.shootit.gr, P: Tax. Θυρίδα 13743, Αθήνα

NEXT TIME PASSIONS LIVE @TIKI

Το θρυλικό συγκρότημα των Next Time Passions, από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της Ελληνικής indie pop σκηνής των 90s, εμφανίζονται ξανά μαζί, ύστερα από 15 χρόνια, την Κυριακή 20 Δεκέμβρη στη σκηνή του TIKI! Οι Next Time Passions σχηματίστηκαν το 1991. Βασικές τους επιρροές ήταν τα indie pop groups της τότε βρετανικής σκηνής (Field Mice, Another Sunny Day κ.λπ.), η ψυχεδελική pop των 60s, η electro-pop αλλιά και η garage σκηνή. Φέτος, τα παλιά μέλη αποφάσισαν να ξαναενωθούν και ξεκίνησαν να γράφουν νέα τραγούδια, με απώτερο σκοπό την κυκλοφορία μιας καινούργιας δουλειάς. Στο live τους στο TIKI θα παρουσιάσουν το καινούργιο τους υλικό, αλλιά και μια επιλογή όλην εκείνων των τραγουδιών που συγκίνησαν και σηματοδότησαν μια ολόκληρη γενιά. Μαζί τους οι υπέροχοι Le Page, ένα από τα πιο ταλαντούχα ανερχόμενα συγκροτήματα. Μετά τη συναυλία θα ακολουθήσει indie pop party με τις μουσικές των The boys who couldn't stop dreaming και Astrogirl.

Next Time Passions + Le Page. Κυριακή 20 Δεκεμβρίου, TIKI Athens (Φαλήρου 15, Ακρόπολη)
Έναρξη: 21:30. Είσοδος: 12 € (με ποτό)
www.myspace.com/nexttimepassions, www.myspace.com/lepagemusic

WHERE WE LIVE @LIGHTROOM

Η ομαδική έκθεση WHERE WE LIVE παρουσιάζει 17 φωτογραφίες μέσα από την εικαστική ματιά 17 σύγχρονων φωτογράφων για το κέντρο της Αθήνας. Κοινός παρανομαστής των αναγνωρίσιμων αυτών τοπίων, οι ανείπωτες ιστορίες πίσω από τις εικόνες. Στην ολοκαίνουργια γκαλερί των φωτογράφων LIGHTROOM, τον εκθεσιακό χώρο του SOUL, στο ισόγειο του αναπαλαιωμένου νεοκλασικού

κτιρίου της Ευριπίδου, στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Εμπέλεια εκθέσεων: Πενάτα Κωνσταντίνου
Εγκαίνια: Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου, από τις 21.00 (Ακολουθεί party με DJ set από τον Quentin)
Διάρκεια: 17 Δεκεμβρίου-16 Ιανουαρίου. Ώρες λειτουργίας: Τρίτη-Σάββατο 21:00-03:00
LIGHTROOM, Ευριπίδου 65, Ψυρρή. T: 210 3310906-7

FREESOUL SPRING/SUMMER COLLECTION 2010

Με ένα πολύ ζεστό κάλεσμα για φίλους και συνεργάτες, η Freesoul και τα Prime Timers μάς παρουσίασαν την καινούργια συλλογή της Freesoul για την άνοιξη/καλοκαίρι του 2010. Το art work/στήσιμο έγινε σε έναν από τους πιο όμορφους, καινούργιους χώρους της Αθήνας, στο Taf Art Foundation, στο Μοναστηράκι. Στους πολλούς εκθεσιακούς χώρους του Taf είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε την εντυπωσιακή συλλογή της Freesoul, βασισμένη στο denim, φλερτάροντας όμως και με ένα εκλεπτυσμένο, σοφιστικέ έως και κάποιες στιγμές βραδινό look. Highlights της παρουσίασης τα υφάσματα και υλικά της collection, τα οργανικά jeans αλλιά και τα παστέλ «ξεπλυμένα» χρώματα του denim! Ευχόμαστε πάντα τέτοια παιδιά!!

A TIME TO MOURN

Μετά το Domestic Animals (2008), η νέα παραγωγή της ομάδας ZHTA με τίτλο A Time to Mourn*, ασχολείται με την ανθρώπινη φύση και την αδυναμία της να υπερβεί ζωώδη ένστικτα εις το όνομα του πολιτισμού και της εξέλιξης. Αντιπαραθέτοντας άνθρωπο με ζώο, άγριο με ήμερο και θύτη με θύμα, το έργο μιλά για τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ αντίθετων και ταυτόχρονα για τη συνθήκη που τα ενώνει. Ένα χοροθεατρικό ντουέτο-έρευνα στο θέμα της βίας, με υλικό το σώμα ως μέσο έκφρασης του θρήνου που μας συνοδεύει.

* καιρός του κόψασθαι, Παλαιά Διαθήκη, Εκκλησιαστές, Κεφάλαιο 3

Χορογραφία: Τρις Καραγιάν
Μουσική: Νίκος Βελιώτης
Εικαστική επιμέλεια: Νίκος Παπαδημητρίου
Φωτισμοί: Ελισάβετ Μωράκη
Ερμηνεία: Χαρά Κάτσαλη, Μαριλένα Πετρίδου

10-13, 17-20, 26-29 Δεκεμβρίου 2009
Ωρα: 21:30
ΚΙΝΗΤΗΡΑΣ ΣΤΟΥΝΤΙΟ,
Artistic Residency Centre
Ερεχθείου 22, Ακρόπολη (μετρό: Ακρόπολη)
Εισιτήρια: 15€, 10€ (απαράτητα η τηλεφωνική κράτηση, στο 210 9248328)

VELVET

mornings

τεύχος.46 / δεκέμβριος 09 - ιανουάριος 10 / μηνιαία δωρεάν έκδοση

Διευθυντής: Άρns Ιωνάς

Διευθυντής σύνταξης: Λάκns Ιωνάς

Αρχισυντάκτης: Αντρέας Κίκnpας

Σχεδιασμός: Άντα Θεοδωρακάκη, Ειρήνη Ζωγράφου

Δημιουργικό: Διονυσία Μποσμή

Υπεύθυνος επικοινωνίας: Γιάννης Τσιούλης

Διεύθυνση διαφήμισης: The Studio (art projects)

Υπεύθυνη διαφήμισης: Χριστίνα Ροδοπούλου

Direct market: Άγγελος Καλτσής, Άντζι Ζουγανέλη

Συντάκτες

VELVET MORNINGS Λάκns & Άρns Ιωνάς

CARTE BLANCHE Νατάσα Χτενά

CAMERA Άκns Καπράνος, Αντρέας Κίκnpας, Κίκα Κυριακάκου

LEVER DE RIDEAU Νάντια Δρακούηa

DECADANCE Nadieżda Stroutskova

B-SIDES Δημήτρης Βόγλης, Γιάγκος Κοησιάνος, Νίκος Λιάσκας, Μάκns Μηλάτος, Οδυσσεάς Νικητιανός, Γιάννης Τσιούλης

DIGITAL CULTS Δάφνη Δραγώνα

SIZE Νάντια Αργυροπούλου, Photoharrie, Asako Masunouchi, Μηνάς Μνητασις

ART Νάντια Αργυροπούλου, Θεοδώρα Μαθάρου

ARCHITECTURE Ανδρέας Αγγελιδάκns

COMICS Τάσος Παπαϊωάννου

BOOKS Άννα Μαρτίνου

FORKS AND KNIVES Γιάννης Τσιούλης, Φώτης Βαηλάτος

FOOTBALL IS LIFE Αντρέας Κίκnpας

ZEPPELIN Σώτη Τριανταφυλίηου

Συνεργάτες

Paul Bennett, Κωνσταντίνος Δαγριτζίκος, Ξένια Καηπακτσόγληου, Χριστόφορος Μαρίνος, Μάριος Μπουμπής, Ηλίας Παπαζαχαρίας, Dr. Faux, Uli

Διόρθωση Κειμένων: Ελευθερία Ρεϊζη

Styling: Άννυ Χασομέρη

Βοηθός Styling: Άντζεηa Δεμεντή

Φωτογράφοι: Τάσος Βρεττός, Άγγελος Καλτσής, Photoharrie

Γραμματοσειρά τίτλων (BPscripT)
backpacker.gr (Γιώργος Τριανταφυηλάκος)

Έκδοση

The Studio (art projects),

Μιητιάδου 17, 4ος όροφος, 105 60 Αθήνα

T / F: 210 3314 923

info@velvetmagazine.gr

www.velvetmagazine.gr

www.myspace.com/velvetmagazine

Παραγωγή: Multimedia A.E.

DO THE VELVET!

ΣΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΣΗΜΕΙΑ

καφέ - bar - εστιατόρια **ΚΕΝΤΡΟ:** Booze, Κοηκοτρώνη 57 | Capu, Λέκκα 14 | Key, Πραξιτέηλους 37 | Pop, Κηειτίου 10B | Baba au Rum, Κηειτίου 6 | Toy, Καρύτση 10 | Πριζα, Χρ. Λαδά 1 & Πλ. Καρύτση | Pairidaeza, Παρνασσού 3 | Bartesera, Κοηκοτρώνη 25 (Στά Πραξιτέηλους) | The 7 Jokers, Βουήης 7 | Μαγκαζέ, Αιόηου 33 | 6 d.o.g.s., Αβραμώτου 6-8 | Φιήεμα, Ρόμβης 16, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** After Dark, Διδότου 31 | Barbara's Food Company, Εμ. Μηνάκη 63-65 | Cafeina, Κιάφας 6 | Circus, Ναυαρίνου 11 | Cookou Food, Θεμισαοκλήους 66 | Decadence, Βουηγαροκτόνου 69 | Floral, Αραχώβης 80 | Ginger Ale, Θεμισαοκλήους 74 | Box, Κωήέτη 4 | Κήηος, Εμ. Μηνάκη 87 | Κόκκοι Καφέ, Ασκήηηιού 39 | Playhouse, Βαητε- τοίηου 49 | Ρακουμήη, Εμ. Μηνάκη 71 | Vox, Αραχώβης 61, | Ρίσκο, Εμ. Μηνάκη 53, | Καφε- κούτι, Σόηωνος 123 | Μικρό Καφέ, Αραχώβης 38 | Ποδήηηατο, Θεμισαοκλήους 48A | Τραηηηά, Ασκήηηιού 45 | Χάρτες, Βαητετασίου 35, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Τραμ, Μαυρομηχάηη 168, **ΑΜΠΕΛΟΚΗ- ΠΟΙ:** Επί τns Πανόρμου, Πανόρμου 115 | Marabou, Πανόρμου 113 | Santa Botella, Πανόρμου 115A | Sutsu, Δ. Σούτσου 7, Πλ. Μαβήηηη, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Το Τσάι, Λυκαβηητού & Αθ. Σούτσου 19 | Tritecca, Σκουφά 44 | Εν Δειφοίς, Δειφών 5 | Σκουφάκι, Σκουφά 47 - 49, **ΚΟΥΚΑΚΙ:** Tiki, Φαήηρου 15, Μακρυγιάννη | Μικρό Μουσικό Θέατρο, Βεήκου 33, **ΜΕΤΣ:** Cafe Odeon, Μάρκου Μουσούρη 19, **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ:** Kinky, Αβραμιώτου 6 - 8 | Το Κουτί, Ανδριανού 23 | Μαύρη Γάτα, Αβραμιάτου 6 - 8 | Traua, Βηααάβα 9 & Αθηνάς, **ΘΗΣΕΙΟ:** Αψηντι, Ηρακηειδών 19 | Εν Αθήναις, Ηρακηειδών 12 | Inothea, ηη. Αβυσσηνίας 3 | Καφενείο Θησείο, Ακάμαντος 2, **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** Bios, Πειραιώς 84, **ΨΥΡΡΗ:** Αηχημιατής, Χρισαοκοπήδου 3 & Καρσίοακήη | Άσπρη καφέ, Αριστοφάνους 4 | Godzilla, Ρήγα Παηαμηήδου 5 | Loop, Πλ. Αγ. Ασωμάτων 3 | One Happy Cloud, Αριστοφάνους 12 | Soul, Ευριπίδου 65 | Ψύρρα, Μιαούηη 19 | Vanes, Αισώ- ηου & Μυκόηου 13, **ΓΚΑΖΙ:** Γκαζάκι, Τριηηοήέμου 31 | Fantaseed, Τριηηοήέμου 8 | Hoxton, Βουηδόων 42 | Mad, Περαεφόνns 53 | Micaasia, Κωνστανηιηουπόηεως 70 | Νηηιαγωγείο, Κηεάνθους 8 | Tapas, Τριηηοήέμου 44, **ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ:** Nixon, Αγησaiήάου, 61β, **ΠΑΓΚΡΑΤΙ:** Μηρίκι, Φρύνns 18, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** Lemon, Ακηή Θεμισαοκλήους 154 | Un mundo, Υψηλάντου 176, **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** Sempre, Σαραηηαπόρου 51, **ΚΑΛΛΙΘΕΑ:** Sine Qua Non, Αηεξανήδρου Πάντου 10, **ΧΑΛΑΝΔΡΙ:** Blue bar, Μεσοηογγίηου 8, Κεντρική Πηηα, Χαηανδρήηου **κααααήήααα** **ΚΕ- ΝΤΡΟ:** Prime Timers, Ερηού 99 | Σόηωνος Records, Καηηανών 14 | WESC Exclusive Store, Attica, Παηηηστηρήηου 9, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Buy or Die, Θεμισαοκλήους 68 | Clipart, Μηόαση 6 | Guest List, Θεμισαοκλήους 48 | Spindle, Διδότου 49 | Yesterday's Bread, Καηηιδηρομήηου 67-69 | Vinyl microstore, Διδότου 34, **ΚΥΨΕΛΗ:** Μουσικόηοηής, Κυψηήns 83, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Cake, Ηροδότου 13 | Energie, Σκουφά 29 | .Lak, Σκουφά 10 | Lillypute, Μαραζήη 37 | Rere Para Σκουφά 62 | Underground, Σκουφά 35, **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ:** Carnaby Street, Ερηού 99 & Νορμανού | Melcore, Ηφαίσου 21 | Prime Timers, Ηφαίσου 12, **ΨΥΡΡΗ:** Clipart, Ερηού 100 | Formika, Παηηηάδος 9, **ΓΚΑΖΙ:** Θρη Σίζηη, Εηησaiδών 29, **ΠΑΓΚΡΑΤΙ:** Prime Timers, Φρύνns & Δαμάρεως, **ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ:** Prime Timers, Εη. Βηηιζέηηου 34 | Record House, Ομήρου 46, **ΠΕΙ- ΡΑΙΑΣ:** Sneaker Store, Σωτήρος Διός 23 | Prime Timers, Ανδρούτσου 174A, **ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ:** Prime Timers, Ταξιαρχών 67, **ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ:** Prime Timers, Σαραηηαπόρου 43 | Prime Timers Street, Σαραηηαπόρου 56, **ΓΛΥΦΑΔΑ:** .Lak, Α. Μεααά 24-26 | Prime Timers, Αρτέμηδος 1, Πλ. Εσπεριδών | Prime Timers, Δούσημνη 26, **ΧΑΛΑΝΔΡΙ:** Prime Timers, Αγίης Παρασκευής 3-7, **ΜΑΡΟΥΣΙ:** Prime Timers, Β. Σοφίης 41 | Prime Timers, The Mall Athens, Ανδρέα Πα- ηανδρήου 35 (Θέση Ψαηίδι) | Virgin Mega Store, The Mall Athens, Ανδρέα Παηανδρήου 35 (Θέση Ψαηίδι), **ΚΗΦΙΣΙΑ:** Melcore, Κηφισίης 282 | Switch, Κυριαζή 6-8, **ΚΑΛΛΙΘΕΑ:** Prime Timers, Θησέως 135-137, **ΑΙΓΑΛΕΩ:** Prime Timers, Ιερά Οδός 278, **Ν. ΙΩΝΙΑ:** Prime Timers, Εη. Βηηιζέηηου 28, **ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:** Neighbourhood, Αγ. Ιωάννου 18-20 & Κονηοηούηου **βιβηηοηωηεία** **ΚΕΝΤΡΟ:** Ποηηεία, Ασκήηηιού 3 | International Press & Books, Παηηη- στηρήηου 73, **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Πρωηοπορία, Γραβιάς 3 - 5, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Koan-Taschen, Σκουφά 64, **ΘΗΣΕΙΟ:** Λεμόνη, Ηρακηειδών 22, **ΣΩΓΡΑΦΟΥ:** Βιβηηιόσηηο, Γεωργ. Ζωγράφου 8, **ΠΕΙΡΑΙΑΣ:** Underground, Καρσσηή & Δημηηρήου 56, **ΜΑΡΟΥΣΙ:** Φηας, Εμηορικό Κέντρο The Mall, Α. Παηανδρήου 35 **σινεμά** **ΚΕΝΤΡΟ:** Άστυ, Κορηά 4, **ΦΙΞ:** Μικρόκοσμος, Λεωφ. Συγγρού 106, **ΚΥΨΕΛΗ:** Τριανόν Film Center, Κοδριγκτώνος 21 (Παησάων 101) **αοηήές** **ΚΕΝΤΡΟ:** Σ.Α.Ε., Νίκns 28, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Βακαηό, Λάμηου Κααώνηη 26, **ΜΟΥΣΕΙΟ:** Ι.Ι.Ε.Κ. Δέηηα, Ρεθύμνου 3, **ΨΥΡΡΗ:** Akto, Κραηαού 3 | Ι.Ι.Ε.Κ. ΜΟΚΥΜΕ, Αγ. Δημηηρήου 11, **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** ΑΣΚΤ, Πειραιώς 256 | Dance Cultural Centre, Πειραιώς 76, **ΥΜΗΤΤΟΣ:** Leica, Υμηητού 243 **αώροι τέχνης** **ΚΕΝΤΡΟ:** AMP, Επηκούρου 26 & Κορίνns 4 | **ΕΞΑΡΧΕΙΑ:** Cheap Art, Θεμισαοκλήους & Α. Μεααά 25 | Manifectura, Ζωοδόχου Πηγής 29, **ΝΕΑΠΟΛΗ:** Κέντρο Σύγχροηns Τέχηns Ιηεάνα Τσύνηα, Αρμηαοηών & Κηεφτών 48, **ΚΟΛΩΝΑΚΙ:** Καηφαγιάν, Καψηάηη 6, **ΘΗΣΕΙΟ:** Bernier / Eliades, Επηααήηηου 11 | Εηένη Κορωναίηου, Μηησaiών 5 - 7 | Herakleidon, Experience in Visual Arts, Ηρακηειδών 16, **ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ:** Taf., Νορμανού 5, **ΨΥΡΡΗ:** a.antonoηoulou. art, Αριστοφάνους 20 | Art Tower Agora, Αρμηοδίου 10, Βαρηάκειος Πηηαεία | Xippas Gallery, Σοφοκλήους 53Δ | Α.Δ., Παηηηάδος 3 | Μικρό Ποηηηεχνείο, ηη. Ασωμάτων 7, **ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ:** The Breeder, Ιάσωνος 45, **ΚΟΛΩΝΟΣ:** Επί Κοηωνώ, Ναυηηίηου 12, **ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ:** Πηευμαηικό Κέντρο Δήμου Πεηρούηοηής, Μηουηηουηίνας 59 & Αθαηάσιου Διάκου, **ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ:** Ιόρυμα ΔΕΣΤΕ, Ε. Παηηά & Φιηεηηήηων, **Θέατρα** **ΚΥΨΕΛΗ:** Τόηος Αηηάου, Κυκηάδων & Κεφαηηη- νίης, Χώρα, Αμωργού 20

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ **κααααήήααα:** Joint, Αγίης Σοφίης 1 | Prime Timers, Κούσαοορη 5, **αώροι τέ- χηns:** TinT, Χρση. Σμύρηns 13 **ΚΑΒΑΛΑ** **καφέ - bar - εστιατόρια:** Η Αηήκη έχει ηάθος αγόρη, Πλ. Καρσσηή 36 **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** **ΚΡΗΤΗΞ** **καφέ - bar - εστιατόρια:** La Brasserie, ηη. Κορηά 15

BALTIKA

The Famous Beer of Russia

**YOU'RE NEVER
GOING TO BE
ABLE TO RETIRE.
WHY SHOULD
YOUR BOOTS?**

Timberland, and TAKE IT ALL ON™ logo are trademarks of The Timberland Company. © 2009 The Timberland Company. All rights reserved.

TAKE IT ALL ON™

Timberland®